KALANILAYAM

தனிப்பிரதி ரூ. 0 3 (

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

5- APR 1938

வருஷ சந்தா
உள் நாடு ரூ. 7 8 0
புற நாடு ரூ. 9 8 0

காரியா[illegible]
வேள[illegible]ர் தெரு,
புரசைபாக்கம் சென்னை.

Vol 5] 1932 ஹு மார்ச்சு மீ 24உ [No. 12

பொருளடக்கம்.

1. தலையங்கம் (Leader) 221
2. தமிழ்ப்பாடம்
நளவெண்பா - சுயம்வரகாண்டம் 223
3. ஜூலியஸ் ஸீஸர் (அங்கம் 2. களம் 2.)
ஷேக்ஸ்பியர் நாடகம் 226
4. குன்றுடையானும் மக்களும்
W.V. கோவிந்தசாமி ராஜு BA.,LT. 228
5. வில்லிபாரத விளக்கம் (சூதுபோர்ச் சருக்கம்)
T. S. நடராஜப்பிள்ளை B.A.B.L. 23(
6. கம்பராமாயணம் (சூர்ப்பணகைப் படலம்)
T. N. சேஷாசலம் B.A. B.L. 23(
7. மதிப்புரை—புதுமை; —இராமாயண
வினாவிடை, 23(
8. அப்பர் (64 கலை—தர்க்கம்)
E. N. தணிகாசல முதலியார் B A. B.L. 23(
9. வர்த்தமானம் 23(

கலாநிலயம்

வித்தகமோ விதிவசமோ. 4.

பகுத்தறிவுமட்டிலே நின்றக்கால் யாதும் பயனில்லையென்று முன்னர் இயம்பினோம். இதனால் பகுத்தறிவினாலேயே பயனில்லை என்றேனும், பகுத்தறிவு பெறுவதே தீது என்றேனும் இயம்பினோமென்றெண்ணி மயங்கலாகாது. வித்தகநன்னிலை எய்துவதற்குப் பகுத்தறிவு புரிகின்றஉதவியையோ சிறிதென்றிகழ்திற் பிழையாம்.

வித்தகமென்னும் உத்தமதெய்வம் நம் வாழ்க்கையாம் கோயிலுள் வந்து குடிபுகுவதற்குக் கோபுர நீள்வாயிலைத் திறந்துவைக்கின்ற நலத்தது பகுத்தறிவு. ஆதலின், திருவள்ளுவரால் மெய்யுணர்வென்றழைக்கப்படும் இவ் வித்தகம், உயிர்பெற்று இயங்குங்கால் பகுத்தறிவின் அகத்திலே தோன்றுவதில்லை. பகுத்தறிவைக் கடந்துசெல்லவேண்டியது வித்தகம்; பகுத்தறிவிற்கு அப்பாலாயது. எனினும், பகுத்தறிவானது வித்தகத்தைக் கூட்டியழைத்துக் கொணர்ந்து மேற்செலவிடுத்துத் தான் பின்தங்கிவிடும். கெடுவிதியை ஒருகால் பகுத்தறிவு தடுப்பினுந்தடுக்கலாம்; அல்லது அதன் அல்லலைக் குறைத்துக் கடப்பதற் குதவலாம். வித்தகந்தான், விதியெல்லாங் கீழாகத் தானேறி நன்மையெனும் உன்னத சிகரத்தில் சேர்ந்திருக்கச்செய்வதாகும். நமக்கு வரப்பார்க்கும் பொல்லாங்குகள் சிலவற்றினின்று தற்காத்துப் பின்னிடற் குதவி செய்யலாம் பகுத்தறிவு. மறுத்தும் வெறுத்தும் அழித்தும் சிலவற்றை அது ஒழித்துவிடலாம். வித்தகமோ, முன்னே முன்னே முனைந்துசென்று எதிர்த்துவென்று வேண்டிய நலன்களை ஈட்டிக்கொள்ளும். நம்முடைய ஆன்மாக்கள் அவாவிக்கொள்வது வித்தகம்; பகுத்தறிவினின்று விளைவதன்றிது. ஆன்ம அவாவினையே உள[illegible] தாக்கியும் வளரச்செய்தும் ஆளக்கொள்கின்றதுவித்[illegible] கம். இவ்வண்ணம் பகுத்தறிவிற்கெல்லாம் மேலா[illegible] ஓர் பீடமிசை யமர்ந்திருக்கின்ற மெய்யுணர்வாம் இவ்[illegible] வித்தகம், பகுத்தறிவிற்குச் சற்றேனும் இணங்கா[illegible] பலவற்றைப் புரிகின்ற பெருமை வாய்ந்தது.

முழுமூடனாகிய ஒருவன் புலன்வாய்ப்பட்டு அவை[illegible] களின் ஆணைத்தீயைத் தணித்தற்கென்று பொய்வழி[illegible] கைபற்றிப் பொருள்பல ஈட்டப்புகுந்து அல்லலுக்கே[illegible] ஆளாகி முடிகின்றான். இத்தகைய முழுமூடர் சரித்தி[illegible] ரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற வேறொருவன் அதனாலும் தன்னுடைய அனுபவங்களாலும் பகு[illegible] தறிவு பெருகப்பெற்றவனாய், பொல்லாத நெறியாக்[illegible] அல்லலன்றி அடைவதொன்று எங்குங் காண்கிலா[illegible] கொள்கைபற்றி, "உண்மையிற் சிறந்ததோர் உபாய[illegible] இல்லை" என்று தேறுகின்றான். இவனுக்கு, உண்மை[illegible] தான் இறுதியில் ஓர் உபாயமே யாகின்றது. மற்றில்[illegible] வுண்மையாகிய உபாயத்தால் ஒன்று கிட்டவில்லையெ[illegible] னில் அதனை வெட்டென மறத்தலே முறையென்று[illegible] பகுத்தறிவு எடுத்துக்கூறும். இவ்வளவிற் புலன்களின்[illegible] தூண்டல்களை வென்று வெரிந்கண்ட தாகலாம். இத[illegible] கேற்ப, விடயங்களின்பொய்த்தோற்றத்திற்குமெய்[illegible] நிலைக்கும் உள்ளவேற்றுமையைத் தெரியக்காட்டிய[illegible] ன்று கொள்வதுந் தகும். இதன்மேல் பகுத்தறிவு எவ்[illegible] செய்யும். தக்கநெறிமுறையில் பொருளீட்டி அதனை[illegible] தானுந்துய்த்துப் பாத்திரமறிந்து பிறர்க்குமளித்து வ[illegible] ழ்[illegible]மிது எனச்சாற்றுகின்ற முடிவுடன் பகு[illegible] தறிவு சோர்[illegible]விடுகின்றது. அவ்வாறு ஒழுகுங்கா[illegible]

உனக்கு வேண்டியவைகளை முதலில் உறுதிசெய்து கொண்டுளஞ்சியதை மற்றவர்க்குத் தருமஞ்செய்வதே தக்கதென்றுசாற்றுவதும் பகுத்தறிவு. "அன்பு அருள் முதலியவைகள் விலக்கற்குரியன வன்றேனும், அளவிற்கு விஞ்சினால் இதுவும் உனக்கு விடமாகமுடியும். ஏனெனில் அன்புப்பெருக்கம் அதிகம் உடையார்க்குக் கைப்பொருள் தரித்தலரிது; "தாக்ஷண்யம் தன நாசனம்"; ஆதலின் உனக்கும் உன்னைச்சார்ந்த மனைவி மக்கள் முதலாயினோர்க்கும் இடையூறில்லாதபடி ஏனையவர்பால் உனது அன்பை வேண்டுமெனின் கடவுக," என்ற முதுமொழிக்காஞ்சியும் பகுத்தறிவின் பாடங்களே. எனின், பிற்றைநாட்கு வேண்டுமே என்று பாராமல் ஒருவன் உள்ளி உள்ளவெல்லாம் உவந்தீயத் தலைப்படுவானாயின் பகுத்தறிவு அதற்கு முகங்கொடாது. தருக்கமுறையில் இது நெறியலதெனத் தகைந்துகூறும். அப்பொழுது புத்தியின் சாத்தியமாகிய இப்பகுத்தறிவை நோக்கி, "ஈகையால் யான் இம்மையில் வைப்பின்றிவருந்தாவண்ணம் வருவாயிற் கால்வழங்கிவாழ்க வென்றெடுத்துரைக்கும் உன் சொற்கள் என்ன பயனுமில. அதுகிடக்க, மேலுலகம் இல்லெனினும் ஈதலே நன்றுகாண்" என்றோர் எதிருரை ஆன்ம அவாவினால் நம்முள்ளத்தினின்று எழுமானால், அதுவே வித்தகத்தின் உயிர்மொழிகள் என்றுணர்தல் வேண்டும். "அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு" என்றது வித்தகத்தின் திருவாக்கு. அதனிலும் "பாத்திரமறிந்து ஈதலே கொடை," "துஷ்பாத்ரதானேன புனரே தரித்ர:" என்றெல்லாம் பகுத்தறிவு எடுத்துக்காட்டுமாயினும் துன்னினர் துன்னலர் என்று உன்னுமை ஈதற்கே வித்தகம் உய்க்கும். எனின் பகுத்தறிவைச்சிற்றறிவென்று செப்பியதிற் குறைகாணல் முறையன்று.

இந்தவேற்றுமையை இன்னொருவகையிலும் விளக்கலாம். புலன்களின் பசியையும் சுயநயப்பேயையும் கைக்கொண்டு அடக்கிஆளும் வன்மைவாய்ந்த பகுத்தறிவு காமக்குரோதாதிகளாகியமனோவிகாரங்களையும் வென்றுயரவல்லதே. தனக்கொரு தீங்கு செய்தானைச் செகுப்பான் முழுமூடமூர்க்கன், மற்றுப் பகுத்தறிவுடையவொருவனோ, "ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம், பொறுத்தார்க்குச் சாருந்துணையும்புகழ்" என்பதைக்கருதித்தணிவான். இவ்வளவுதூரம்பகுத்தறிவுசெல்லலாம்; இதன்மேற் செல்லாது. வித்தகமானது, ஒருநாள் பகுத்தறிவை நோக்கி, "நம்மை நலிந்தவரை ஒறுக்காமற் பொறுப்பதன்றியும் அவரை நாம் நேயமுடன் கொண்டாடுவோம். ஒரு கன்னத்தி லடித்தோர்க்கு மறுகன்னத்தையும் காட்டுவோம்" என்று இயேசு கிறிஸ்துவின் நாவினாற் கூறியது. பகுத்தறிவு தன்னாலானவரையில் இச்சொற்களுக்குச் செவிகொடுக்க முயன்றும் உலகநடைக்கு இது ஒவ்வாதென மறுத்துவிட்டது. ஆன்மநிலைக்குரியதாகிய வித்தகத்திற்கு, உலகநடைக்குரிய பகுத்தறிவு எவ்வாறு உடன்படும்? பகுத்தறிவு மிகவாய்ந்த கிறிஸ்திய உலகம் இவ் வித்தகவார்த்தைகளைக் கேட்டு மலைத்து நிற்கின்றது. ஏசுநாதர் வாக்கியமிதற்குச் சொல்லின்படி உரைகண்டு நடப்பதென்றால் அப்புறம் மாநடவாழ்க்கைக்கு வழியேது என்பர். இது மிகைபடக் கூறிய வார்த்தை என்பர். ஒருவன் உன்னை ஒரு கன்னத்தி லடித்தால் அதற்கெதிர் நீ அவனை வெட்டிக் கொன்றுவிடாதே; வேண்டுமெனில் அடிக்கோடி எதிராக அடிக்க [illegible] லது அதுவும் அடிக்காமலிருந்தால் [illegible] வளவே எங்கள் இயேசுநாதரின் கருத்து. இதனை நிலைநாட்டவே மறுகன்னத்தையுங் காட்டுவாயென்று வற்புறுத்தினர். காட்டினால் அவன் அதனையும் அடித்துவிட்டுப் போகிறான்; நீ இன்னுமொரு அடிபட்டதன்றி இப்பணிவினால்பெற்ற பயன் யாது?" என்று இன்னவாறு பகுத்தறிவானது தனக்கேற்றபொருளையே அவ் வித்தக வாக்கினின்று வடித்துக்கொள்ளும். இந்நிலையில், "பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுமவர்" என்பதனை இயம்பிப் பகுத்தறிவின்முன் தலையெடுக்கவல்லார் யார்? பகுத்தறிவினது ஆட்சியுள் அடங்கிய கருத்துக்களின் மிக உயர்ந்த சிகரத்தில் ஏறிநின்று நிமிர்ந்து நோக்கினும், பகைவன் வைத்தவொரு விஷத்தை விரும்பியுண்ணும் மேன்மை புலப்படாது. வித்தகத்திற்கே விளக்காம் இது.

எனின், பகுத்தறிவால் பொரும்பாலும் நிகழ்மிகநகு தற்கொத்தவைகளே வித்தகச்செய்கைகள். இளிவரும் இந்நகைக்கு நாணிப் பகுத்தறிவிற்கே அடங்கிநடக்குமாயின் பின் வித்தகத்தின்கதி ஒரேவிதமாய் முடிந்துவிடும். பகுத்தறிவின் வகையனைத்தும் ஒன்றே. உண்மை வித்தகமோ அவ்வாறன்று. வித்தகர்தாம் எத்தனை அத்தனை விதங்களில் அது தோன்றவதல்லது. பகுத்தறிவின் முடிவு, எவர்திறத்திலும் எக்காலத்திலும் எவ்விடத்தும் ஒன்றே யாவதன்றி வேறுவேறு ஆகல் இயலாது. வித்தகமோ உத்தமர்தம் உள்ளக்கிடைக்கொக்கவேறுபடும். இதனால்வித்தகத்தின்பெருநிலையும் அருஞ்செயலும் எல்லாவகையிலும் வேறுபட்டே தீரவேண்டுமென்பது பொருளன்று. அடிப்படையான ஆதாரங்களில் வித்தகத்தின் பல வகைளும் ஒன்றுபட நிற்கலாம். ஆயினும், சங்கரர் திருவள்ளுவர் ஸாக்ரடீஸ் ஏசுநாதர் இவர்களைச் சூழ்ந்திருந்த வித்தகம் தனித்தனி பேதமுடையவைகளாவதும் அமையும். ஒரே காலத்தில் ஒரேவித காரியம் இவர்களனைவர்க்கும் ஒருங்கே நிகழ்ந்தாலும், அவ்வவர்தம் வித்தகத்திற் கேற்றவாறு வேறாக மாறிவிடும். இஃதன்றி அந்நிகழ்ச்சி அவர் பகுத்தறிவில் மட்டுமே பட்டதெனின் எல்லோர்க்கும் ஒன்றேயாய் மாறாது நிற்கும். கற்பினது காவல்கடந்த ஒரு கன்னியை இன்னோர் எதிர்ப்பட்டனர் என்று வைத்துக்கொள்வோம். பகுத்தறிவுகொண்டே இவர்களனைவரும் அவள்நிலையைக் கருதப் புகுவாரெனின் "பெண்ணே, நீ ஒழுக்கந்துறந்த இழுதையாயினை. தினைத்துணை இன்பத்திற்கிசைந்து நீ எத்துணை நலன்களை இழந்தனை. மனம்போன போக்கெல்லாம் போகாமற் காக்கக் கற்றாயல்லை; மூத்தோர் நல்லுரை கேட்டாயல்லை. நின்கேட்டினை சூழ்ந்துகொண்டனை. உலகம் இனி உன்னை ஒன்றாக மதியாமல் வெறுத்துப் பழிக்குமெனின் அது நியாயமே. நின்னைக் காணவே எம் பரிபவம் பெருகுகின்றது. எம்முன் நில்லாமல் விலகிச் செல்," என்று இவையனைய வாசகங்களை விளம்பி வெறுப்பவராவார். பகுத்தறிவு தூண்டுகின்ற நினைவுகளும் சொற்களும் வேறுபடுவதற்கு வழியில்லை. மற்று, அவரவர் அகத்திருந்து வித்தகம் இயக்கும் செயல்களோ, எண்ணமும் சொல்லும் கடந்த பல்வேறு உலகத்தைச் சார்ந்தனவாய் நிகழலாகுமென்பதை நனித்துணர்தல் அருமையன்று. "என்செய்வாள் பேதை யிவள், எம்பெருமான் கருணையங் கடவுள் இம்மடவாளைத் தன் திருவுள்ளத்தில் வைத்துக் காக்காமல் கைவிட்டது [illegible]மோ" என்றேங்கி, "இறைவா, அவ்வா [illegible] செய்வனவை அடியேங்கட் காதரவு அளிப்பது

நின் கருணைக்கு அருமையோ" என்று துதித்து இரங்கலாம் ஒரு வித்தகர். மற்றொருவர், "இவள் செய்தது குற்றமேயென்றும் அன்றென்றும் மதித்துரைக்க நம்மனோர்க்கு உரிமை ஏது?"—எல்லா மறிந்த கடவுள் ஒருவரே முற்றிலும் நோக்கி நியாயந் தீர்க்கவல்லவர்" என்று இயேசுகிறிஸ்துவைப்போல் இருந்து, அவளிடத்தும் அன்புடையராதலே நம் கடமையெனக் காட்டுவார். எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டொழுகும் விழுமியவித்தகர், "ஒருமுறை இவள்தான் இப்பிழை இழைப்பதன்முன் எத்துணைமுறை தன் மனத்தையும் ஊனையும் அடக்கிவென்று இவ்விழிவிற் காளாகாமல் தற்காத்துக்கொண்டாளோ, யாரறிவார். ஆயிரந்தரம் இவள் தீயதூண்டல்களுக் கிடங்கொடா தோட்டிய வெற்றிக்குப் புகழாமல் ஒருதரம் தோற்ற நொய்ம்மையை நினைத்துப் பழிப்பது தகவாமோ! ஆதலின் அளியளே யிவள்" என ஆங்கிலக் கவி*ராபர்ட் பர்ன்ஸ் (Robert Burns) என்பவரைப்போல் பரிவுகூர்ந்து, அருவிபொரு இருகண்ணீர் பெருகவார்த்து நிற்கலாம். இத்தகைய பற்பல வித்தியாசங்களே வித்தகத்தின் சாரம். வித்தகர்கள் எல்லோரும் பகுத்தறிவினின்றே புறப்படலாமாயினும், அவர்தாம் நிகவிரைவில்பிரிந்து பிரிந்து விலகி வேறுவேறு வழிகளிற் படர்கின்றவர்களாவார். பகுத்தறிவின் வெற்றியெலாம் முற்றும்வகை இவ்வளவேஎன்பதைத் தெற்றெனத் தாம் கண்டறிந்த பின்னர், வித்தகரனைவரும் ஒத்தொருவழி நடக்க ஆவதில்லை. மெய்யுணர்வெய்திய அவ் வித்தகப்பெருநாட்டில் ஒவ்வொருவருக்கும் உறையுள்கள் வேறுவேறாகி அமைந்துள. அன்னவர் ஆசிரமங்களெல்லாம் அகன்றிருக்கும். கூடிக்குழுமி முழங்குமொரு பழக்கம் வித்தகத்தில் இல்லை. ஐயுணர்வு அவித்ததுமட்டுமன்றி மெய்யுணர்வும் எய்திய மேன்மையோர்க்குரிய நன்னிலை இன்னதே யெனத் தேர்ந்துகொள்ளல்வேண்டும்.

*ராபர்ட் பர்ன்ஸின் இப்பொருளுடைய செய்யுள்கள் இரண்டு ஈண்டுத் தருகின்றோம்.

Then gently scan your brother man,
Still gentler sister woman;
Tho' they may gang a kennin wrang
To step aside is human:
One point must still be greatly dark
The moving why they do it!
And just as lamely can you mark
How far perhaps they rue it.
Who made the heart, 'tis He alone
Decidedly can try us;
He knows each cord—its various tone
Each spring—its various bias:
Then at the balance let us be mute,
We never can adjust it;
What is done we partly may compute
But know not what is resisted.

தமிழ்ப் பாடம் 12.

நள வெண்பா—சுயம்வர காண்டம்

[212-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அறங்கிடந்த நெஞ்சு மருளொழுகு கண்ணு
மறங்கிடந்த திண்டோள் வலியுந்—திறங்கிடந்த
செங்கண்மா லல்லனேற் றேர்வேந்த ரொப்பரோ
அங்கண்மா ஞாலத் தவற்கு. 36.

பதப்பிரிவு:—அறம்கிடந்த நெஞ்சும் அருள் ஒழுகு கண்ணும் மறம் கிடந்த திண் தோள் வலியும் திறம் கிடந்த செம் கண் மால் அல்லன்ஏல் தேர் வேந்தர் ஒப்பரோ அம் கண் மா ஞாலத்து அவற்கு.

அன்வயம்:-அறம்கிடந்த நெஞ்சும், அருள்ஒழுகு கண்ணும், மறம்கிடந்த திண்தோள் வலியும் (ஆகிய) திறம்கிடந்த அவனுக்குச் செங்கண்மால் அல்லனேல் அம்கண் மா ஞாலத்துத் தேர்வேந்தர் ஒப்பரோ!

பதவுரை

அறம் - தருமசிந்தனை
கிடந்த - தங்கிய
நெஞ்சும் - மனதும்,
அருள் - கருணை
ஒழுகு - பெருகுகின்ற
கண்ணும் - கண்களும்,
மறம் - வீரம்
கிடந்த - தங்கிய
திண் - திண்ணிய
தோள் - தோள்களின்
வலியும் - வலிமையும், (ஆகிய)
திறம் - தன்மைகள் (எல்லாம்)
கிடந்த - தங்கிய
அவற்கு - அந்த நளமகாராஜனுக்கு,
செம் கண் மால் - சிவந்த (தாமரைபோன்ற) கண்களையுடைய திருமால்
அல்லனேல் - ஒப்பு ஆவானே யொழிய,
அம் - அழகிய
கண் - இடமகன்ற
மா - பெரிய
ஞாலத்து - பூலோகத்திலுள்ள
தேர் வேந்தர் - தேர்களையுடைய அரசர்
ஒப்பரோ - ஒப்பாவார்களோ!

கருத்து:—இதுவும், நளனைத் தமயந்திக்கு அன்னம் புகழ்ந்துரைத்த வார்த்தை. நளனுக்குச் சமானமாகத் திருமாலைச் சொன்னால்சொல்லலாமே யல்லாது, மற்று இந்தப் பூமியிலுள்ள அரசர் யாரையும் சொல்வதற்கு இயலாதென்று, அன்னம் செப்புகின்றது.

குறிப்பு:—1. மறம், இந்த வார்த்தை அறம் என்பதற்கு எதிரான அர்த்தத்தில் வரும். அப்பொழுது பாவம், என்பது பொருள். ஆனால் இங்கு அந்த அர்த்தத்தில் வரவில்லை. வீரம் என்ற அர்த்தத்தில் வந்திருக்கின்றது. யுத்தம் என்றவோர் பொருளும் அதற்குண்டு.

2. அம் கண் மா ஞாலம்:-கண் என்பதற்கு இடம், என்ற ஒரு பொருள் உண்டு. வீட்டின்கண் ஊரின் கண் என்ற உபயோகங்களில் அதைக் காணலாம். அம் கண் ஞாலம், என்றபோது (கண் = இடம்) அழகிய இடமகன்ற பூமி என்று பொருள் கொள்க.

3. அவற்கு. அவன் + கு = அவற்கு. இங்கு னகரம் றகரம் வந்திருப்பதைக் [illegible].

வழக்கத்திலே அவனுக்கு என்று சொல்வோம். எனக்கு, நினக்கு உனக்கு என்றும் வழக்கத்திலே வரும். ஆனால், அவன் என் நின் என்பதனோடு நேராகக் கு என்பதைச் சேர்த்துவிட்டால், அவற்கு எற்கு நிற்கு என்றும் புணர்வது ஆகலாம். இவைகளெல்லாம் ஒருமை(Singular Number). அவருக்குஅல்லது அவர்க்கு (அவர் + கு) என்றால் பன்மை. இங்கு இடையின ரகரம்.

புள்ளின் மொழியினொடு பூவாளி தன்னுடைய
வுள்ளங் கவர வொளியிழந்த—வெள்ளை
மதியிருந்த தாமென்ன வாய்ந்திருந்தாள் வண்டின்
பொதியிருந்த மெல்லோதிப் பொன். 37.

"அன்னம் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டமாத்திரத்தில் தமயந்தி நளன்மீது அளவற்ற காதல்கொண்டு செய்வது இதுவெனத் தெரியாமல் திகைத்தவளாய் நின்றாள்" என்று கவி இச்செய்யுளில் அவள் நிலையைக் கூறுகின்றார்.

மன்னன் மனத்தெழுந்த மையனோ யத்தனையும்
அன்ன முரைக்க வகமுருகி—முன்ன
முயங்கினாள் போற்றன் முலைமுகத்தைப் பாரா
மயங்கினா ளென்செய்வாள் மற்று. 38

பதப்பிரிவு:—மன்னன் மனத்து எழுந்த மையல் நோய் அத்தனையும் அன்னம் உரைக்க அகம் உருகி முன்னம் முயங்கினாள்போல் தன் முலை முகத்தை பாரா மயங்கினாள் என் செய்வாள் மற்று.

பதவுரை

மன்னன் - நளனது
மனத்து - மனதில் (தமயந்தியின்பால்)
எழுந்த - உண்டான
மையல் - காமமாகிய
நோய் - நோயினது தன்மை
அத்தனையும் - அவ்வளவும்
அன்னம் - அன்னப்பறவை
உரைக்க - (தமயந்திக்கு) சொல்ல,
அகம் - (இவள்) மனம்
உருகி - கரைந்து,
முன்னம் - ஏற்கனவே [தன்னை நினைத்து
முயங்கினாள்போல் - (நளனை) அணைந்தவளாகத்
தன் - தன்னுடைய
முலை - முலைகளினது
முகத்தை - முனையை [றும் இல்லாததால்)
பாரா - பார்த்து (அங்கு அணைத்த குறியொன்
மயங்கினாள் - கலக்கம் எய்தினாள்.
மற்று - (இந்நிலையில் அவள்) வேறு
என் - என்ன
செய்வாள் - செய்யக்கூடியவள்!

விரிவுரை:—ஒருவர்மேல் ஒருவருக்கு மெய்க்காதல் உதிப்பதற்கு விதியே காரணமாம். ஊழினால் முன்னமேயே பிணிக்கப்பட்ட இருவர் காதல் எய்துவதற்குக் காட்சிதான் நேரவேண்டுமென்ற நியதியுமில்லை. கேள்வியேகூடப் போதும். நளன் தமயந்தி இருவருக்கும் காதல் அன்னத்தின் மூலமாய்க் கேள்வியுற்றே பிறந்தது.

அன்னம் மொழியமொழியக் காமனது கணைகள் இவள் உள்ளத்துள் பாய்வதாயின, என்று கவி முன் செய்யுளிற் கூறினார். காம னம்பு புகுந்தது என்பதற்குக் காதல் மிகுதியாயிற்று என்பதே அர்த்தம். அப்படி அவளுள்ளே காதல் வளர்ந்தபோது நளனுக்கும் தன்மீது காதல்உதித்ததுண்டோ இல்லையோ வென்பது இவளுக்குத் தெரியாதிருந்தது. ஆதலாலும், அவனை வெகு விரைவினில் அடையவேண்டும் என்னும் ஆசையினாலும் வாட்டமெய்தி முகம்வெளுத்து நின்றாள் தமயந்தி. அப்படி இருந்தவள் சந்தேகம்தீரும்படி அன்னம், நளனுக்கு இவள்பால் உண்டான காதலினது வேகத்தை எடுத்துச் சொல்லவே, அவனை அடைவது நிச்சயமாக, இவள் தன்னுணர்வு அழிந்து பரவசமாயினாள். இந்தநிலையில் இவள் நளனை அப்பொழுதே அணைத்துத் தழுவினாள் என்ன எண்ணி மெய்மறந்து இன்பத்துள் ஆழ்ந்திருந்தாள். சிறிது நேரத்திற்குள் தமயந்திக்குத் தன்நினைவு திரும்பிவந்தது. வரவே, அணைத்ததாக மகிழ்ந்தது நிசமோ அல்லது மனதின் வெறும் மாயமோ வென்று தடுமாற்றங்கொண்டு, தன் முலையினது முகத்தைநோக்கினாள். தழுவியிருப்பானால் ஆபரணங்கள்பட்டழுந்திய குறிகள் அங்கு இருக்குமே. அதுவொன்றுந் தென்படவில்லை. இப்பொழுது நளனைத்தான் புல்லினவளல்லள் என்பது நிச்சயமாயிற்று. நிச்சயமாகவே, மயக்கம் எய்தினாள். இனியேனும் ஒருநாள் அவனை மெய்யுற முயங்க இயலுமோ அல்லது இதுபோன்றே சித்தப்பிரமையாய் முடிந்துவிடுமோ, என்னும் மயக்கமே அவள் எய்தியது ஆகும். நளனது மார்போடு அணைவதற்கொத்த தவம் தன் முலைகள் செய்துளவோ எனும் சந்தேகம் அவளுக்கு உண்டாகி மனங்கலங்கினாள் என்றுகூறிய கவி, "என் செய்வாள் மற்று!" என்று முடிப்பதினால், இந்நிலையிலுள்ள மாதர்களது தன்மை இத்தகையதென்று புலப்படுகின்றது.

கவிகளின் அர்த்தத்தைப் பூர்த்தியாய்க் காட்டவல்லவர்களும் கவிகளே யாவர். கம்பருக்கும் புகழேந்திக்கும் இவ்விதத் தொடர்பு மிகவும் அழகாய் அமைந்திருக்கின்றது. கம்பர் குறிப்பாய் விட்டதை இவர் விரிவாகப் பாராட்டியும், கம்பர் விரிவாகக் கூறியிருப்பதை இவர் குறிப்பால் உணர்த்தியும் திகழ்கின்ற செய்யுள்களை ஒப்புநோக்கி ஆராய்வதால் இலக்கியங்களுக்குச் செம்மையும் இனிமையுமான பொருள்காணும் பழக்கம் ஏற்படும்.

முன், "அடியிணைச் சிலம்புபூண் டரற்று மாளிகை" என்ற கம்பரது பாட்டில், சிலம்பு அரற்றியது என்று மட்டும் விடப்பட்டிருக்கப் புகழேந்தி, "மோட்டிளங் கொங்கை முடியச் சுமந்து ஏற மாட்டாது," என்று சிலம்புகள் கதறிய சொற்களையும் விரித்துத் தந்தனர், என்பதைக் காட்டி யிருக்கின்றேன். (22-வது செய்யுள். 145-வது பக்கம்). இங்குத் தமயந்தி தன் முலை முகத்தைப் பார்த்ததன் குறிப்பைக் கம்பர் விரிவாகத் தன் நூலில் சொல்லிவைத்திருக்கின்றார்.

கன்னிமாடத்திலிருந்து இராமனைக்கண்ணுற்றநாள் முதல் அவன்பால் பெருகுகின்ற காதலோடு கரைந்துருகும் சீதையும் தன் முலைமுகத்தைப் பார்த்து,

இளைக்கலாத கொங்கைகா ளெழுந்துவிம்மி
யென்செய்தீர்
முளைக்கலா மதிக்கொழுந்து போலும்வாண்
முகத்தினான்
வளைக்கலாத விற்கையாளி வள்ளன்மார்
பினுள்ளுறத்
திளைக்கலாகு மாகிலான செய்தவங்கள்
செய்ம்மினே—என்று வேண்டினாள்.

"ஏ முலைகளே, நீங்கள் பருத்துப் பூரித்திருப்பதால் என்ன பயனைக் கண்டீர். சந்திரனைப்போன்ற முகத்தை யுடையனாய் வலியவில்லைக் கையிலேந்திச்சென்ற அவ் வள்ளலின் மார்பினுள் முழுகுவதற்குச் செய்ய வேண்டிய தவங்களைச் செய்துவையுங்கள்" என்பது இச் செய்யுளின் கருத்து. இந்தச் செய்யுளை மனதில் வைத்துக்கொண்டுதான் புகழேந்திப்புலவர், தமயந்தி தன் முலைமுகத்தைப் பார்க்கும்படி செய்ததும், 'என் செய்வாள் 'மற்று' என்று முடித்ததும் நேர்ந்திருக்க வேண்டுமென்று எண்ணலாம்.

---

39. வாவி யுறையு மடவனமே யென்னுடைய
ஆவி யுவந்தளித்தா யாதியாற்—காவினிடைத்
தேர்வேந்தற் கென்னிலைமை சென்றுரைத்தி
[யென்றுரைத்தாள்
பார்வேந்தன் பாவை பதைத்து.

பதப்பிரிவு:—வாவி உறையும் மட அனமே என் உடைய ஆவி உவந்து அளித்தாய் ஆதிஆல் காவின் இடை தேர் வேந்தற்கு என் நிலைமை சென்று உரைத்தி என்று உரைத்தாள் பார் வேந்தன் பாவை பதைத்து.

அன்வயம்:—நான்காவது அடியை முதலில் வைத்துப் படித்தால் பாட்டு அன்வயம் ஆகும்.

பதவுரை.

பார் - பூமியை ஆள்கின்ற
வேந்தன் - வீமராஜனது
பாவை - மகளாகிய தமயந்தி
பதைத்து - பதைத்து,
வாவி - தடாகத்தில்
உறையும் - வசிக்கின்ற
மட - இளமை பொருந்திய
அனமே - அன்னமே, (நீ)
என்னுடைய - என்னுடைய
ஆவி - உயிரை
உவந்து - மகிழ்ந்து
அளித்தாய் - காத்தவன்
ஆதி - ஆகின்றாய்; (இனி)
காவின் இடை - சோலையில் (இருக்கின்ற)
தேர் வேந்தற்கு - தேர்களையுடைய நளனுக்கு
என் - என்னுடை
நிலைமை - நிலையையும்
சென்று - போய்
உரைத்தி - சொல்வாயாக,
என்று - என்று
உரைத்தாள் - சொன்னாள்.

கருத்து:—நளனுக்கும் என்பால் அன்பு மிகஉண்டு என்று சொல்லியதால் எனக்கு உயிரே நீ தந்தவன் போல் ஆகின்றாய், இனி நீ காலம்தாழாது நளனிடம் சென்று அவன்மேல் காதலால் நானடைந்த நிலையையும் சொல்லுவாய், என்று தமயந்தி அன்னத்தைவேண்டிக்கொண்டாள்.

குறிப்பு:—1. வாவி உறையும் மட அனமே, என்பதில் 'வாவி உறையும்' என்றது அன்னங்களின் தன்மையைப் பொதுவாய்க் காட்டுகின்றபடியால், இயற்கை அடைமொழிகள் (descriptive epithets). மட, என்றது மாத்திரம் சிறப்பு அடைமொழி. அவ்வாறே, காவினிடைத் தேர்வேந்தன் என்றதில், 'சோலையில் இருக்கிற' என்றது சிறப்புஅடைமொழி, தேர் என்பது இயற்கை அடைமொழி.

2. எழுத்துக்களெல்லாம் ஒரு ஒலியின் குறிப்பு[illegible]கள், அந்த ஒலியில்மட்டுமே பொதுவாக அவை[illegible]க்கு அர்த்தம் இல்லை. அ ஆ இ ஈ வரிசையும், க் ங் ச் ஞ் வரிசையும் க கா கி கீ, ச சா சி சீ போன்ற வரிசைகளும் எழுத்துக்கள். இந்த எழுத்துத் தனியாக நின்றுவது அல்லது சில எழுத்துக்கள் சேர்ந்தாவது அர்த்தம் தருமானால் அப்பொழுது சொல் ஆகும். சொல் பதம் மொழி என்பனவற்றிற்கு, அர்த்தம் தருகின்ற வார்த்தை என்பது பொருள். பு என்பது ஒரு எழுத்து, லி என்பது ஒரு எழுத்து. இவைகள் தனித்தனியாக நின்றால் ஒலி மாத்திரம் உண்டு, அர்த்தம் இல்லை. ஆனால் புலி என்று இரண்டும் தொடர்ந்தால் புலி என்னும் மிருகத்தைக் காட்டுகின்றபடியினால், அது பதம் ஆகின்றது. அப்படியே அம்பு என்பது மூன்று எழுத்துக்கள் சேர்ந்தும், கடவுள் என்பது நான்கு எழுத்துக்கள் சேர்ந்தும், சந்திரன் என்பது ஐந்து எழுத்துக்கள் சேர்ந்தும் அர்த்தம் பெற்றுப் பதங்கள் ஆகின்றன. எழுத்துக்கள் சேர்ந்தாலும் அர்த்தமில்லாமற் போனால் அவை பதங்கள் ஆகா. விபு ரைதமா குடசல என்று வந்தால் அர்த்தமில்லை ஆகையால் அவை பதங்களுமல்ல.

இனி, எழுத்துக்கள், ஒன்றிற்கு மேற்பட்டுச் சேர்ந்து வந்துதான் ஒருபொருள் தரவேண்டுமென்ற நியதியில்லை. ஓரே எழுத்துத் தனியாக நின்றும் ஒவ்வொரு சமயம் அர்த்தம் பெற்றிருக்கலாம். பூ - புஷ்பம். நா - நாக்கு. வா, போ, நீ, கை, ஆ - பசு. என்பன போன்ற சில எழுத்துக்கள் தமிழில் தாமே அர்த்தம் தரக்கூடியவனவா யிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட தனி எழுத்துக்கள் அர்த்தம் தரும்போதுமாத்திரம் அவைகளே பதம் எனப்படும். பூப்பறித்தான், என்று சொல்லும்போது பூ என்றது புஷ்பம் என்ற அர்த்தம் உடையதாதலால் பதம். பூட்டு, என்ற பதத்தில் பூ என்றதற்குத் தனியாய் அர்த்தமில்லை, ஒரு ஒலியாகவே வந்திருக்கிறது, ஆகையால் எழுத்தே. இவ்விதமாகத் தமிழில் தனியாக நின்று அர்த்தம் கொடுக்கக்கூடிய எழுத்துக்கள் நாற்பத்திரண்டு இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு இலக்கணத்தில் ஓரெழுத் தொருமொழிகள் (ஓர் + எழுத்து + ஒரு + மொழி) என்று பெயர்.

இந்தப்பாட்டில் வந்திருக்கின்ற, காவினிடைத் தேர் வேந்தன் என்பதில் கா, என்றது ஓரெழுத் தொருமொழி. சோலை என்பது அர்த்தம். இந்த அர்த்தத்தில் கா வென்பது பெயர்ச்சொல். அதுவே வினைச்சொல்லாக வந்தால் வேறு அர்த்தம். நாய் வீட்டைக் காக்கும், என்றபோது, கா என்பது காப்பாற்றுகிறதொழிலைக் காட்டுகிற வினைச்சொல்.

3. வேந்தற்கு—முன் 36-வது பாட்டில், அவன் + கு என்றது அவனுக்கு என்றாகாமல் அவற்கு என்று புணர்ந்ததுபோல் இங்கும், வேந்தன் + கு என்றது, வேந்தனுக்கு என்று வழக்கமாய்ச் சொல்கின்றபடியாகாமல் வேந்தற்கு, என்று புணர்ந்தது. ஒருமைதான். பல வேந்தராயிருந்தால், வேந்தர் + கு = வேந்தர்க்கு, என்று இருக்கும்.

4. ஆதியால், என்பதினுள்ள ஆல் என்றதற்கு அர்த்தம் இல்லை, அசை.

மன்னன் புயநின் வனமுலைக்குக் கச்சாகு
மென்ன முயங்குவிப்பே னென்றன்னம்—பின்னும்
பொருந்தவன்பா லோதிமலர்ப் பூங்கணைகள் பாய
இருந்தவன்பாற் போன தெழுந்து 40.

[illegible] நளன் நின்னைச் சேர [illegible] தமயந்திக்கு உறுதி[illegible] [illegible]நளனிருந்த சோலைக்கு [illegible] போகப் புறப்பட்டது.

ஜூலியஸ் ஸீஸர்

[ஓர் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகம்]

[209-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அங்கம் 2. களம் 2.

டேஸியஸ்:—ஸீஸர், எல்லா நல்வாழ்வும் நினதாகுக. புலர்ந்த இற்றைப்பொழுதும், தகவுடையோய், நினக்கு நலந்தருவதாக. செனட்மண்டபத்திற் குன்னை அழைத்தேக வந்துளேன்.

ஸீஸர்:—நீ சென்று அச்சபையினர்க்கு என் வந்தனத்தைச்செலுத்தி, இன்று யான் வருவதற்கு மனங் கொண்டிலேன் என்பதைச் சொல்வதற்கு, நீ வந்த வேளை தக்கதே யாயிற்று. மாட்டேன் என்னில் அது பொய்; துணியேன் என்பது அதனிலும் பொய்யேயாகும். இன்றைக்கு வர மனங் கொண்டிலேன்—டேஸியஸ், அவ்வாறு சொல் (1).

கல்பர்னியா:—நோயுற் றிருக்கின்றனென் றுரை (2).

ஸீஸர்:-ஸீஸரும் பொய்யொன்றைப் போக்குவதோ? இந் நரைத்தாடிகளுக்கு நிசத்தைச்சொல்ல அஞ்சுதற்கோ நான்,வெற்றியின்கண் என் கரத்தினை அத்தூரம் நீட்டியுள்ளேன்? டேஸியஸ், நீ சென்று, ஸீஸர் வருவதற்கு மனங்கொண்டிலன் என்றே சொல் (3).

டேஸியஸ்:—போற்றல் ஸீஸரே, இப்படிச் சொன்னால் என்னைக்கண்டு சிரிப்பார்கள். அது நேராவண்ணம் ஏதேனும் ஓர் காரணம் யான் அறிதல்வேண்டும்.

ஸீஸர்:—என் சித்தந்தான் காரணம்-வருதற்கெனக்கு விருப்பம் இல்லை; செனட்சபையினர்தம் அமைதிக்கு இதுபோதும். எனினும் , உனது தனி அமைதிக்காக, உன்மீது அன்புடையேனாதலின், உனக்குத்தெரிவிக்கின்றேன் கேள்--இந்தக் கல்பர்னியா, என் மனைவி, என்னை மனையகம் நிறுத்திக்கொள்கின்றாள். என்னுடைய உருவச்சிலைகள் ஒருநூறு குழல்களுடைய எந்திரவாவி போல் (4) பச்சை இரத்தம் பொழிந்திட, திண்ணிய உரோமர் பலர் சிரித்த முகத்தினராய் வந்து அதனில் தம் கைகளைத் தோய்த்ததாக, அவள் இன்றிர வோர் கனவு கண்டாள். அண்மிய தீங்குகளை எச்சரிக்கும் நிமித்தங்களாக அவள் இவைகளைக் கொள்கின்றனள்: இன்றைக்குநான் இல்லின்கண்ணே தங்கவேண்டுமென்று இரந்துகொண்டனள் (5).

டேஸியஸ்:—இக் கனவின் குறிப்பெல்லாம் தவறாகக் கொள்ளப்பட்டது. செவ்வியதோர் நன்மைவாய்ந்த காட்சியன்றோ அது. புரிந்த புன்னகை யுடையராய் உரோமர்கள் பற்பலர் தோயுமாறு பல குழல்களால் உன் உருவச்சிலை இரத்தம் பொழிந்தவிது, உன்னின்று இவ் வுரோமப்பெருநகர் உயிரளிக்கும் உதிரத்தை உறிந்துகொள்ளும் என்பதையே குறிக்கின்றது. (6).

ஸீஸர்:—இவ்வழியே நீ அதனை நேராக விளக்கிவிட்டாய்.(7)

டேஸியஸ்:—நானுரைத்தற் கிருப்பதை நீ கேட்டபின்னர்,—நேராகவே விளக்கினவனாவேன்:(8). அதனையு மிப்பொழுதே அறிவாய்—ஆற்றல்சால் ஸீஸருக்கு முடியொன்று இன்றே அளிக்கச் செனட்சபையினர் நிச்சயம் செய்துளர். நீ வருவாயல்லை யென்று சொல்லியனுப்புவா யாயின் அவர் மனங்கள் மாறலாம். அதுவுமன்றி, "ஸீஸரின் மனைவிக்கு நற்கனா நேர்கின்ற வேறோர் வேளை வரும்வரையிம் செனட் சபையைக் கலைத்துவிடுங்கள்" என்று யாரேனும் ஒருவர் விளும்புதற் குரியதோர் பரிகசமும் ஆகும் அது (9). ஸீஸர் ஒளிந்துகொள்வானாயின், "பாருங்கள் இதோ ஸீஸர் பயப்படுகின்றான்" என்று 'குசுகுச'வெனப் பேசிக்கொள்ளாரோ அவர்கள் (10). ஸீஸரே, என்னைப் பொறுத்தருள்க; உன்பால் வைத்த என் அருமையினும் அருமையாய அன்புதானே இதனை யான் நினக் கியம்புமாறு ஆணையிடுகின்றது (11). அன்பிற்கு உட்பட்டு அடங்குவதாம் என் அறிவு (12).

ஸீஸர்:—கல்பர்னியா, நின் பயங்களெல்லாம் இப்பொழுது எத்துணைப் பேதையாய்த் தோன்றுகின்றன பார். அவைகளுக்கு நானும் இணங்கினேனே என்ன நாணுகின்றேன்—நான் போகத்தான் போவேன்; எனது அங்கியைக்கொடு.

[பப்லியஸ், ப்ரூட்டஸ், லிகேரியஸ், மெட்டல்லஸ், காஸ்க்கா, ட்ரெபோனியஸ், ஸின்னா, வருகின்றனர்] (13)

பப்லியஸூம் என்னை அழைத்தேக வருகின்றான், பார்.

பப்லியஸ்:—இற்றைப்பொழுதுனக்கு நலமுடன் புலர்க, ஸீஸர் (14).

ஸீஸர்:—வருக, பப்லியஸ்—என்ன, ப்ரூட்டஸ், நீயும் இத்தனைக் காலையில் நடமாடலானாயோ ?-காஸ்க்கா, வந்தனம்.—கேயஸ் லிகேரியஸ், உன்னை இப்படி இளைக்கச்செய்துள்ள இந்தக் குளிர்ச்சுரம்போலவ்வளவு பகைவனாய் ஸீஸர் உனக்கு ஒருபோதும் இருந்ததில்லை (15)—மணி யென்ன ?

ப்ரூட்டஸ்:—எட்டடித்தது.

ஸீஸர்:—உங்கள் சிரமத்திற்கும் விநயத்திற்கும் வந்தன மளிக்கின்றேன் (16).

[ஆண்டனி வருகின்றான்]

பாருங்கள்! இரவுதோறும் களியாட்டயர்வுகளில் நீள்கின்றவனாயினும், ஆண்டனியும் எழுந்துவிட்டான்(17)—பொழுதுனக்கு இனிதேபுலர்வதாகுக, ஆண்டனி.

ஆண்டனி:—பெருமக்ன் ஸீஸருக்கும்அன்னதே(18)

ஸீஸர்:—உள்ளே ஆயத்தஞ் செய்யச்சொல்லுங்கள். (19) என் பொருட்டு இப்படிக் காத்திருப்பது என் குற்றமே (20)—இந்தா ஸின்னா;—இந்தா மெட்டல்லஸ்: என்ன, ட்ரெபோனியஸ்! உன்னோடு ஒரு மணிநேரம் பேசவேண்டியன சேர்த்துவைத்திருக்கின்றேன் (21). என்னை நீ இன்று சந்திக்கவேண்டுமென்பதை நினைவிற்கொள்; நானும் உன்னை நினைவிற் கொள்ளும்படி என்னருகேயே இரு.

கல்பர்னியாவின் வேண்டுகோளிற் கிணங்கித்தான் அன்றையதினம் செனட் சபைக்குப் போவதில்லை யென்றும், அதனை மார்க்ஆண்டனி சென்று அவர்களுக்குத்தெரிவிப்பானென்றும் ஸீஸர் சொல்லி முடிவதன்முன், எப்படியாவது ஸீஸரைச் செனட்சபைக்கு அன்று அழைத்துவருவதாக ப்ரூட்டஸ் முதலானவர்களுக்கு உறுதிகூறிப் புறப்பட்ட சதியாளன் டேஸியஸ் அங்கு வந்துசேர, ஸீஸர் அவனைக் கண்டதும், ஆண்டனிக்குப் பதிலாய் இவனையே கொண்டு, தான் அன்று செனட் சபைக்குச் செல்வதில்லை என்பதை அச்சபையினர்க்குத் தெரிவிக்கலாம் என்று ஸீஸர் கல்பர்னியாவுக்குக் கூறினான்.

(1) ஸீஸரின் தன்மைக்கேற்ற மாற்றம் இது. எனக்கு வர இஷ்டமில்லை என்று சொல். என் சித்தத்திற்கு விஞ்சியதோர் ஆணை எதுவும் இல்லையாகையால்,சபையினர்க்கு அதுவே போதும். அப்படிக்கின்றி, ஏதோ அசந்தர்ப்பத்தினால் வரமாட்டாதவனா யிருக்கின்றேன் என்றால் அது பொய்யாகும்ஏனெனில்எனக்குஅசந்தர்ப்பம்ஒன்றுமில்லை அவர்களுக்கு அடங்கியவனா யிருந்தாலல்லவோ பொய்யொன்றுசொல்லியேனும் தப்புதற்கு நான் புகுதல்வேண்டும். அல்லது, நிகழ்கின்ற உற்பாதங்களை நினைக்குங்கால் இன்றைக்கு வெளியேக எனக்குப் பயமாயிருக்கின்றது, ஆதலின் வரத்துணிந்திலேன் என்றாலோ, அதுவும் நிசமன்று. ஏனெனில் ஒன்றிற்கும் அஞ்சுவதென்பது அறியாத நெஞ்சுடையவன் யான்—ஆதலின் இஷ்டமில்லை என்றே சொல்லிவிடு—என்று செம்மாந்து செப்புகின்றான் ஸீஸர். இறுமாப்புடைய சொற்களா யிவை அமைந்திருந்தபோதிலும், இதனால் வீரமுடைய ஸீஸரின்பால் நமக்குள்ள அருமை குறைவதற்கில்லை.

(2) இஷ்டமில்லை என்றுரைத்தால், " இத்துணைச் செருக்கென்ன இவனுக்கு—நம்மை மதியாதிவ்வாறு நடத்துகின்றான் " எனச்செனட்சபையினர் சினங்கொண்டால் என்செய்வதென்றஞ்சிய கல்பர்னியா, நோய்கொண்டிருப்பதாக உரைக்கும்படி உபாயஞ் சொல்லித்தருகின்றாள்.

(3) நரைத்தாடி - நரைத்த தாடியுடைய செனட்சபை அங்கத்தினர்களாகிய முதியோர் (அன்மொழித்தொகை).

(4) எந்திரவாவி - சிறு நீர்நிலைகளினின்று நீரினைத் தூவிச் சுழலும்படி அமைக்கின்ற எந்திரம் (Fountain).

(5) இந்தக் கனவு, ஸீஸருக்கும் ஓரளவு அச்சம் விளைத்திருக்க வேண்டுமென்பது இயற்கையே. ஆயினும் அதனைக் கல்பர்னியாவின் பயமாகச் சார்த்திச்சொல்வதும் மானுட இயற்கைக்குப் பொருத்தமுடையதே ஆகும். அச்சம் உடையவனே தான் அஞ்சுவதில்லை என்பதை அதிகமும் வற்புறுத்துவான்.

(6) இந்தக் கனவிற்கு நன்னிமித்தம் உரைக்கப் புகுகின்ற டேஸியஸின் வாய் வழுக்கிவிடுகின்றது. உன்னைப் பின்பற்றி இந்நகரப் பெருமக்கள் வீரம் மிகுந்தவர்கள் ஆவார், என்ற பொருள்படச் சொல்லவருகின்ற டேஸியஸின் வார்த்தைகள், "உன்னின்று உயிரளிக்கும் உதிரத்தை உறிந்துகொள்வார்" என அமைவது, ஸீஸரின் கொலையையே கல்பர்னியாவின் கனவு குறிக்கும்படி பொருள்பட்டு நிற்கின்றது.

(7) உண்மையிலேயே ஸீஸர் டேஸியஸின் விளக்கமே நேரிதென்று நம்பினானோ, அல்லது வஞ்சனையாக இவ்வாறு பரிகசித்தானோ என்பது ஐயத்திற்கிடமாயிருப்பினும், டேஸியஸ் கூறும் பதிலிலிருந்து, வஞ்சனைப் பரிகசமே என்று எண்ண நேர்கின்றது.

(8) ஏன் பரிகசிக்கின்றாய்; நான் இனிச் சொல்வதை முற்றிலுங் கேட்டுப் பிறகு நான், கனாத்திற முரைத்த பொருள் பொய்யோ நிசமோ என்பதை நீயே சொல்.

(9) ஸீஸர் செனட் சபையினரிடத்தில் வைத்துள மதிப்பெல்லாம் அவன் மனைவி காண்கின்ற கனவைப் பொருந்தியதாகத்தானிருக்கின்றதோ, என்று அவர் எளிமைபடப் பேசிக்கொள்வது உனக்கு அழகன்று, நல்லது மன்று—

(10) மேலும், 'ஸீஸரும் ஒருகால் அஞ்சிவிட்டான்' என்று சொல்லிக்கொள்வார்களாயின், பிறகு உன் மானந்தான் என்னவாம்,—என்று 'ரோஷம்' மூட்டுகின்றான்.

(11) இப்படி நான் சொல்வதை நீ விரும்பமாட்டாய் என்பதை அறிவேனாயினும், உன்னிடத்தில் மெய்நட்பு உடையேனாகையால், நீ விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் உன்னுடைய நன்மைக்கு உரியவைகளைச் சொல்லித்தான் தீரவேண்டும் என்ற கடமையே பூண்டு இவைகளைச் செப்பத் துணிகின்றேன்.

(12) என்னுடைய அறிவையேகொண்டு நடந்தேனாயின், உனக்கு உவப்பிலாதவைகளைச் சொல்லி உன்னுடைய வெறுப்பை நாடிக்கொள்ள மாட்டேனன்றோ. இதனால் உன்னுடைய உறவை இழப்பதாயினும், உன்னுடைய நன்மையைக் கருதுகின்ற அன்புடையேனாதலால், உரைக்கின்றேன்—என்பது பொருள்,

(13) இவர்களனைவரும் ஜூலியஸ் ஸீஸருக்கு விரோதமாய்ச்சேர்ந்த சதியாலோசனைக் கட்சியினர்.

(14) (Good-morrow) என்பதன் கருத்தைத் தழுவிய வந்தனை இது.

(15) ஸீஸரின்முன் பாம்பேயை இந்த லிகேரியஸ் புகழ்ந்து பேசினானென்று ஸீஸர் அவனை வைததும், அதற்காக லிகேரியஸ் ஸீஸரின்பால் பகைமை பூண்டிருந்ததும், அப் பகையின்பொருட்டு இவனை ப்ரூட்டஸ் தன் கட்சியில் சேர்த்துக்கொள்ள வரவழைத்ததும், இவன் மிக்க நோய்கொண்டிருந்ததும் முன்னரே இங்குக் குறிக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

(16) ஸீஸர் இப்படி நெறிமுறையில் சதியாளர்களைப் பரிவுடன் வரவேற்குமிது மிகவும் இரங்குதற் குரியது.

(17) களியாட்டங்களிலும் விளையாட்டுக்களிலும் கருத்தைச் செலுத்திக் காலங்கழிப்பதே ஆண்டனியின் தன்மை என்பதை இவ்வாறு மீண்டும் வற்புறுத்திவைப்பது, பின்னர் ஸீஸரைக் கொன்றபழியை இவன் தீர்ப்பதில் இவன் மேற்கொண்ட ஊக்கத்தினைப் பெருமைப்படுத்தும் பொருட்டாம்.

(18) உனக்கும் இன்றைப்பொழுது இனிதே புலர்க, என்று ஆண்டனி எதிர்விநயம் இயம்புகின்றான்.

(19) வந்திருப்போர்க்கு உண்ணவும் பருகவும் அளிப்பதற்கு ஆயத்தஞ்செய்யச் சொல்கின்றான்.

(20) செனட்சபையினரைத் தன்பொருட்டுக் காக்க வைக்கலாகா தென்கின்றான்.

(21) ஒருமணிநேரம் உன்னோடு நான் பேசவேண்டிய விஷயங்கள் இருக்கின்றன—என்பது பொருள்.

(22) நீ உரைத்தபடியே உனக்கு மிகவும் அருகில் இருப்பேன். ஆனால் நான் அருகிலிருந்து செய்யப்போகின்ற காரியத்தைப் பார்த்தபின், உன்னிடத்தில் அன்புடைய நண்பர்கள், நானேன் நெருங்கினேன் என்று வருந்துவார்—என்று, அன்றையதினம் தான் ஸீஸரைக் கொல்வதற்கிருப்பதை ஒருபுறமாய்த் தனக்குள்சொல்லிப் பரிகசிக்கின்றான் ட்ரெபோனியஸ்.

(23) மது—ஒயின் (wine). தன்னைக்கொல்வதற்குக் கொண்டுபோக வந்திருப்பவர்க்கு ஸீஸர், உபசரித்து விருந்து செய்யும் இது, நம்முடைய இரக்கத்தைப் பெருக்க வல்லது.

(24) "நாம் நட்பினர்போல் போவோம்' என்று ஸீஸர் சொல்லியதை ஒட்டி ப்ரூட்டஸ் பேசிய இங்கிதம் இது. இவ்வாக்கியத்தின் பொருள் இன்னதென்று நிச்சயமாய்க் கூறலரிது. ஆங்கில முதனூலின்மயக்கம் தமிழிலும் அமையும்படி மொழிபெயர்க்கப்பட் டிருக்கின்றது. இதனை, ஸீஸருக்கு உரைத்ததாகவுங் கொள்ளலாம்,அல்லது ப்ரூட்டஸ் ஒரு புறமாய்த் தனக்குள்ளே சொல்லிக்கொண்டதாகவுங் கொள்ளலாம். ஸீஸர், 'நட்பினர்போல்' 'என்றது,

ட்ரேபோனியஸ்:—ஸீஸர், அவ்வாறே செய்கின்றேன் —(ஒருபுறமாய்) நா னகன்றிருந்தா லாகாதோ என்றனது உண்மைநண்பர் விரும்பும்படி, அத்துணை நெருங்கி இருக்கின்றேன் பார். (22)

ஸீஸர்:—நல்ல வென் நண்பர்காள், உள்வந் தென்னுடன் மதுச் சிறிது சுவையுங்கள் (23); பிறகு நாம் நட்பினர்போல் நேராகச் சேர்ந்து போவோம்.

ப்ரூட்டஸ்:—போல்வனவெல்லாம் அதுவே ஆகாமையைச் சிந்திக்க ப்ரூட்டஸின் இதயம் பேதுறவெய்துகின்றது. (24)

[எல்லோரும் போகின்றனர்.]

நட்பினர்களுக் குரியபடி' என்னும் பொருள் உடையது; எனினும் ப்ரூட்டஸ், 'போல்' என்பதைப், 'போல்வதேயன்றி, அதுவே ஆகாமை' என்ற பொருளுக்கிணங்க மாற்றிக்கொண்டு, "நட்பினர்போல நடிக்கின்றோமே யன்றி நட்பினர்களே யாங்கள் ஆகின்றோமில்லை--இப்படி, போல்வதொன்றும் இருப்பதொன்றுமாய் வேறுபட அமையக் கூடியபடியா லல்லவோ, நாங்கள் நினைத்த காரியத்தை நிறைவேற்ற வல்லவர்க ளாகின்றோம்" என்ற கருத்தை உள்ளடக்கியவன் ஆகலாம். அல்லது, "போல்கின்றபடியே இல்லாத வஞ்சகர்க ளாயினேமே," என்று ஒருவாறு ஏசறவுகொண்டதாகவும் கொள்ளலாம். 'பேதுறவு' என்னுஞ் சொல் விரும்பிவருந்துதல், அல்லது வருந்திவிரும்புதல் என்னும் இரு பொருள்களையுங் குறிக்கும்.

குன்றுடையானும் மக்களும்

[207-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

8. குன்றுடையான் செல்லாண்டியம்மனுக்கு மஞ்சன்தேர் ஓட்டினது.

பிராமணர்கள் போனபின்பு,தாமரை கணவனை நோக்கிச் 'செல்லாண்டி யம்மனுக்குத் தேர்செய்து தேரோட்ட வேண்டுமே' என்றாள்.

'ஆம், மெய்தான். செல்லாண்டியம்மனுக்குத் தேரோட்டி மூன்று தலைமுறைகள் ஆயின. அக்காலத்தில் என் பாட்டனார் செய்த வெண்கலத்தேரும் இருந்தவிடம் தெரியாமல் அழிந்துபோயிற்று. இனிப் புதுத் தேர் செய்யவேண்டும். அதுவும் பெரிய காரியமல்ல. தேரையோட்டி நிலைநிறுத்துவதற்கு முன் பங்காளிகள் குறுக்கிட்டு ஏதாவது இடையூறு செய்வார்களே' என்றான் குன்றுடையான்.

'நீங்கள்சொல்வது உண்மையே. இதற்கென்னசெய்வோம்?' என்றாள் மனைவி.

'எனக்கு ஓர் உபாயம் தோன்றுகிறது. சோழமன்னரை அணுகிக் கேட்டுக்கொண்டால்,அவர் உடன்படுவார். அவரை அழைத்துவந்து, அவர் முன்னிலையில் தேரோட்டினால், பங்காளிகள் வாதுக்கு வரமாட்டார்' என்றான் கணவன்.

'நீங்கள் சொல்வது நல்லஉபாயமே. நாளையேசென்று அரசரைக் கண்டுவாருங்கள். நான் உலுப்பை சேகரித்து வைக்கிறேன்' என்றுசொல்லி எழுந்துபோனாள் தாமரை.

மறுநாள், தயிர் நெய் பால் காய் இலை முதலியவற்றைப் பத்துப்பேர் தலைகளில் ஏற்றுவித்துக்கொண்டு, குன்றுடையான் உறையூருக்குப் போய், சோழமன்னரைக்கண்டு கும்பிட்டு, தன் செய்தி கூறி, 'அடியேன் மேல் சுவாமிகள் கிருபைகூர்ந்து, என்னூருக்கு எழுந்தருளித் தேரோட்டுவிக்கவேண்டும். இதுவே ஏழை முறை' என்றுசொல்லிப் பணிந்தான்.

சோழமன்னர், 'நல்லது, குன்றுடையாக் கவுண்டா. நாம் வந்திருந்து தேரோட்டுவிக்கின்றோம். நீ ஒன்றுக்கும் பயப்படாதே. நாமிருக்கையில் உன் பங்காளிகள் ஒருதீங்குஞ் செய்யார்கள்' என்றார்.

குன்றுடையான், 'சித்தம், சுவாமி. வருகிற திங்கட்கிழமை நல்லநாள். அன்று தாங்கள் சிற்றூலைப்பட்டணத்துக்கு எழுந்தருளி, தச்சர்களை அழைப்பித்துத் தங்கள் கையாலே தேர்வேலைக்கு வெற்றிலை பாக்குக் கொடுக்கவேண்டும்' என்று சொல்லி யிரந்தான்.

'நல்லது; அப்படியே வருகிறோம்' என்று சொல்லி மன்னவர், குன்றுடையானுக்கு விருந்தளித்து, ஊருக்குப்போக விடைகொடுத்தார்.

குன்றுடையான் ஊருக்குத் திரும்பிவந்து, அரசர் சொன்ன நற்செய்தியை மனைவிக்குக்கூற, அவள்கேட்டுக் களிப்புற்றாள்.

திங்கட்கிழமை வருவதற்குள் குன்றுடையான் சிற்றூலைப் பட்டணத்தை அலங்கரித்து, தெருவில் புழுதியடங்க நீர் தெளித்து, தோரணங் கட்டி, அரசர்க்கு விடுதி யமைத்து, அவர்வரவை எதிர்பார்த்திருந்தான். அக்கம்பக்கத்திலுள்ள ஊர்ச்சனங்கள் எல்லாரும் அணிவன அணிந்து, புனைவன புனைந்து, வேடிக்கை பார்க்கும்பொருட்டு வந்து கூடினார்கள்.

குறித்தநாளில், சோழமன்னர் தம் பரிவாரத்தோடு சிற்றூலைப்பட்டணத்தை அடைந்து,குன்றுடையானால் உபசரிக்கப்பெற்று, விருந்துண்டு, சந்தனதாம்பூலந்தரித்து,நாட்டார் புடைசூழக் கொலுவீற்றிருந்து,பின்னர் அவ்வூரிலுள்ள கைதேர்ந்த எழுவர் தச்சர்களை அழைப்பித்து, ஆசாரிமார்களே "குன்றுடையாக் கவுண்டன் மகப்பேற்றின்பொருட்டுச் செல்லாண்டியம்மனுக்குத் தேரோட்ட நிச்சயித்திருக்கின்றான். இதுவோ பெரிய வீட்டுக் காரியம். இவ்வேலையைச் செய்வதற்குத் தக்கவர்கள் என்று நாம் உங்களை நியமிக்கின்றோம். நீங்கள் மூன்று மாதங்களில் தேர்செய்து முடித்துத் தேரோட்டி நிலைநிறுத்தவேண்டும். இக்காரியத்தில் மற்றவர்களுடைய வார்த்தைகளைக்கேட்டு ஏதேனும் சூது செய்வீர்களானால், நீங்கள் குலத்தோடு நசித்துப்போவதுமன்றி, நமது தண்டனைக்கும் ஆளாவீர்கள். இவ்வேலையை நாம் மகிழும்படி நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் உங்களுக்கு ஆயிரம்பொன் கூலி கொடுப்பிப்போம்' என்று சொல்லி, ஆசாரிகள் உடன்பட, அங்குக் கூடியிருந்த பிரபுக்கள் முன்னிலையில் அவர்களுக்கு வெற்றிலைபாக்கு அளித்தார்.

அன்று நல்லநா ளானமையால் அரசர், தேர்செய்ய முதன்மரம் வெட்டும்பொருட்டு ஒரு கிண்ணியிற் பாலும் ஒரு கிண்ணியில் நீரும் எடுத்துக்கொண்டு, நாட்டார்புடைசூழ்ந்துவர ஊருக்குவெளியேசென்று, ஓங்கி வளர்ந்த ஒரு பெரிய மரத்தை யணுகி, பாலும் நீருந்தெளித்து, சாம்பிராணி தூபங்காட்டி, தேங்காய் உடைத்து, அம்மரத்தை வெட்டி, விடுதிக்குத் திரும்பி

வந்து, குன்றுடையானை நோக்கி, 'குன்றுடையாக் கவுண்டா, தேரோட்டம் மூன்றுநா ளிருக்க நமக்குச் சொல்லியனுப்பு. நாம் வந்திருந்து தேரோட்டுவிக்கின்றோம்.' என்று சொல்லி, விடைபெற்று, உறையூரை நோக்கிப் புறப்பட்டார். அங்குக் கூடியிருந்த பக்கத்தூரார்களும் எழுந்து வழிநடந்தார்கள். தச்சர்கள் மூன்றுநாட்களில் வருவதாய் விடைபெற்றுச் சென்றார்கள்.

பின்பு,குன்றுடையான் தேருக்கு மரங்கள் வெட்ட நூறு ஆட்களை விடுத்தான். அவர்களும் கருங்காலி, ஈட்டி, தேக்கு, வெள்வேலன், பலா, ஆல் முதலிய மரங்களை வெட்டி, யானைகளைக்கொண்டு இழுத்துவந்து கோவிலண்டை குவித்தார்கள். தச்சர்கள்கூடிப் பொங்கல்வைத்து, ஆடுபலிகொடுத்துச் சாமிகும்பிட்டு,வேலை தொடங்கினார்கள்.

முதன்முதலில் மாவிலிங்க மரத்தால் பிள்ளையார் செய்தார்கள்; பலகையறுத்து, ஆயமரத்தால் அடிப்பீடம் செய்தார்கள்; ஆறுவண்டி நூறு சட்டங்கொண்டு அச்சுங் குடமுஞ் செய்து அச்சுப் பூட்டினார்கள். ஒருமாத மாயிற்று. பின்பு, சுப்புங் கவருங்கொண்டு மேற்கோப்பு அமைத்தார்கள். தேரினை யலங்கரிக்க மான் மயில் செய்தார்கள்; சிங்கம் புலி செய்தார்கள்; யானை கரடி செய்தார்கள்; இரண்டுமாதங்க ளாயின. பின்பு, மாயவனுடைய தசாவதாரங்களைச் செதுக்கினார்கள்; சிவபெருமான் காமனை யெரித்ததும், உமையாளை மணந்ததும், குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டதும், இவைபோன்ற பிறவுமாகிய திருவிளையாடல்களைப் பொறித்தார்கள்; திட்டிகழிக்க அங்கங்கே நிருவாணமான ஆண் உருவங்களையும் பெண் உருவங்களையும் அமைத்தார்கள்; வர்ணச்சேலைகள் கட்டினார்கள்; அசையும் மணிகளைத் தொங்கவிட்டார்கள். மூன்று மாதங்க ளாயின. தேர் முற்றுப்பெற்றது. தச்சர்கள் வடம்பூட்டிக் குன்றுடையானுக்கு அறிவித்தார்கள்.

குன்றுடையான், அடுத்த ஒன்பதாம் நாள் தேரோட்டம் என்று சுருள்ஓலை யெழுதிச் சோழமன்னருக்கும் அயலூரார்க்கும் செய்தியறிவித்து, தன்னூரிலும் பறைசாற்றுவித்தான்.

பின்பு,குன்றுடையான் மனைவியைநோக்கி,'தாமரை, நாம் பங்காளிகளை அழையாமல் தேரோட்டுவதுமுறையல்ல. நான்போய் அவர்களைத் தேருக்கு வரும்படி அழைப்புச்சொல்லி வருகின்றேன்' என்று கூறினான். மனைவியும் சம்மதித்தாள். மறுநாள், குன்றுடையான் அண்ணன்மார் வீட்டுக்குச்சென்று அழைப்புச்சொன்னான். உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுபவர்களான பங்காளிகள், 'தம்பி, மகிழ்ந்தோம். நாங்கள் வருகிறோம். வந்து, நாங்களே சன்னிமரம் போட்டுத் தேரோட்டித் தருகிறோம். இந்தவேலைக்கு நீ வேறு ஆள்தேடவேவேண்டாம்' என்றுசொல்லித் தம்பியை அனுப்பினார்கள்.

தேரோடும் நாள் நெருங்கிற்று. குன்றுடையான் மனைவியை அழைத்து, 'நாளைக்குத் தேர் ஓட்டவேண்டும்; கோவிலில் நான் செய்யவேண்டிய வேலைகள் பலவுண்டு. தேர் நான்குவீதிகளையுஞ் சுற்றி நிலைக்குவந்தபின், கொலுவிறக்கி, மஞ்சள் நீராடி, தரிசனம்செய்து, சுவாமியைக்கொலுவிருத்தி வருகிறேன். அவ்வப்பொழுது நான் சொல்லியனுப்பும் பண்டங்களைச் சிறிதுந் தாமதஞ்செய்யாமல் கொடுத்தனுப்பு' என்றுசொல்லி, விடைபெற்றுப் போனான். தேரோட்டத்தில் எவ்வித இடைஞ்சலும் நேராமல் காத்தருளுமாறு மனைவி செல்லாண்டியம்மனைத் துதித்தாள்.

அன்றுமாலையில் சிவசோழமன்னரும், அயலூர்களிலிருந்து அழைக்கப்பட்டவர்களும் சிற்றூலைப்பட்டணத்தை அடைந்தார்கள். ஊரெங்கும் சனக்கூட்டமும் கொட்டுமுழக்கும் நிறைந்திருந்தன.

கோவில் நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கோவில்முன்றம் கண்ணுக்கும் காதுக்கும் வாய்க்கும், புதியபுதிய விருந்தை இனிது அளிக்கின்றது: கரும்பு, காதோலை, கருமணி, குங்குமம், மஞ்சள், வளையல், பலகாரம், இளநீர், கள், போலிநகை, வெள்ளரிக்காய் முதலியன விற்கும் கடைகள் பல வந்துள்ளன; ஒரு புறம் கழைக்கூத்து, மற்றொருபுறம் பலவேஷங்கள்;மற்றொருபுறம் அரிச்சந்திர நாடகம்; எங்கும் இரைச்சல்! எங்கும் வாத்தியம்! ஆடவரும் பெண்டிரும் குழந்தைகளும் கும்பல்கும்பலாய் வேடிக்கை பார்க்கின்றார்கள். பூசாரிசம்புலிங்கப்பண்டாரம் அங்குமிங்குமோடியோடி யலைகின்றான்.

'சன்னிமரம்போட்டுத் தேரோட்டித் தருகின்றோம்' என்று சொன்ன பங்காளிகள் அன்று மத்தியானம் தங்கள் மனைவியர்களை யழைத்து, 'நாளைக்குக் குன்றுடையான் தேரோட்டுகிறான். நாங்கள் இப்பொழுதே போகின்றோம். இந்தமுறை அவனையும் அவன் பெண்டாட்டியையும் ஒழிக்காமல் நாங்கள் திரும்புவதில்லை. நீங்கள் கட்டுச்சாதம்கட்டித் தலைக்கொரு கூடையில் போட்டுக்கொண்டு நாளைமாலையில் கோவிலுக்குவந்து சேருங்கள்' என்று சொல்லி, வழிநடந்து, மாலையில் தம்பியைக்கண்டு அளவளாவினார்கள்.

மறுநாட்காலையில், ஆயிர சனக்கூட்டத்தில், தேருக்கு அருச்சனைகள் பண்ணி, சாமியை அலங்கரித்துத் தேரினில் ஏற்றினார்கள். தேருக்கு முன்புறத்தில் சிவசோழமன்னரும் மற்றைப் பெரியோர்களும் நின்றார்கள். அரசர் முதல்தேங்காய் உடைத்தார்; பிராமணர்கள் இரண்டாவது தேங்காய் உடைத்தார்கள்; குன்றுடையான் மூன்றாவது தேங்காய் உடைத்தான். ஆட்களை இரண்டு வரிசைகளாக நிறுத்தினார்கள். நட்டுமுட்டும் நாகசுரங்களும் முழங்கின.திட்டிக் கடா பலி கொடுத்து வடம் பிடித்தார்கள். குலவையிட்டார்கள். பழங்களைச் சூறையிட்டார்கள். பங்காளிகள் சன்னிமரம் போட்டார்கள். கிடுகிடுவெனப் பூமியதிரத் தேர் நகர்ந்தது. இரண்டுவீதி சுற்றி மூன்றாம் வீதியில் தேர் வருகையில்,உச்சிவேளை ஆயிற்று. வடம்பிடித்தவர்கள் களைப்புற்றார்கள். ஆகையினால் அங்கே நடுவீதியில் கன்னார்கடை யோரத்தில், கரும்புக்கடைகளுக்குப் பக்கத்தில், வெள்ளை விநாயகர் கோவிலுக்கருகில், குடைவேல மரத்தண்டை, தச்சர்கள் முட்டுக்கொடுத்துத் தேரை நிறுத்தினார்கள்.

வெய்யிலாற் களைப்புற்ற சனங்களும் அரசர் முதலான பெரியோர்களும் அங்கங்கே சிறிதுநேரம் தங்கியிளைப்பாறினார்கள். அதுவே தக்கசமயம் என்று தேருக்குப் பின்புறத்தில் நின்ற பங்காளிகள், தோடியிலிருந்த கம்மாளர்களை விளித்து 'ஆசாரிமார்களே, உங்களோடு பேசவேண்டும் என்று எண்ணினோம்' என்று சொன்னார்கள்.

. தோடியில் வெற்றிலைபாக்குப் போட்டுக்கொண்டிருந்த கம்மாளர் தலைவன்,'எசமான்கள் என்ன உத்தரவு பண்ணுகிறீர்கள்?' என்று பணிவுடன்எழுந்துநின்று கேட்டனன்.

'வேறொன்றும் இல்லை. தேரை அசையாமல் நிறுத்த வேண்டும் என்று நினைத்தோம். அசையாமல் நிறுத்துங்கள், பார்ப்போம்' என்றார்கள் பங்காளிகள்.

'முட்டுக்கொடுத்துத்தங்கள் இஷ்டப்படியே நிறுத்தியிருக்கிறோமே' என்றான் கம்மாளர் தலைவன்.

'இது போதாது. இனி வடம் பிடித்து இழுத்தால் தேர் அசையாமல் நிற்கவேண்டும்' என்றார்கள் பங்காளிகள்.

'ஐயோ ! சாமி. நாங்கள் அப்படிச் செய்யலாமா ? ஏதாயினும் வஞ்சகஞ்செய்தால் நாங்கள் குலத்தோடு நசித்துப்போவோம் என்றுசொல்லிச் சோழமன்னர் எங்களுக்கு வெற்றிலைபாக்குக் கொடுத்தாரே. நாங்கள் பாதகம் பண்ணினால் செல்லாண்டியம்மன் எங்களைச் சும்மா விடுவாளா ?' என்றான், பதைப்புற்றுக் கம்மாளர் தலைவன்.

அதனைக்கேட்டுப் பங்காளிகள், 'ஆசாரியே; மெதுவாய்ப் பேசு. தேரை நகராமல் நிறுத்துவீர்களானால், எங்களால் உங்களுக்குப் பெரிய நன்மை உண்டாகும். இத்தனை வருஷங்களுக்குப் பிறகு தேரோட்டிய குன்றுடையான் திட்டிக்கடா மாத்திரம் பலிகொடுத்தான்; வேறு பெரிய பலி கொடுத்தாலல்லாமல் தேர் அசையாதென்று நீங்கள் சாக்குச்சொல்லவேண்டும். இன்று குன்றுடையானைக்கொன்று, அவன் சொத்தை நாங்கள் பன்னிருவரும் பங்கிட்டுக்கொள்ளப்போகிறோம். எங்கள் சொற்படி நடப்பீர்களானால், அவன் சொத்தைப் பதின்மூன்று கூறாக்கி, உங்களுக்கும் ஒரு சரி பங்கு கொடுப்போம். என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?' என்றார்கள்.

'ஐயோ! சாமி. இந்த வார்த்தை பேசாதீர்கள். குன்றுடையான் சாபம் எங்கள்குலத்தைக் கருவறுக்கும். இந்தப் பழிக்கு நாங்கள் ஆளாகமாட்டோம்' என்றார்கள், கம்மாளர்கள் பாவத்துக்குப் பயந்து.

பங்காளிகள் மிகச்சினந்து, 'அடே! கம்மாளப்பயல்களே, எச்சரிக்கை. எங்கள் சொல்லைத் தட்டுவீர்களானால், உங்களை இந்த ஊரில் இனிக் குடியிருக்க விடமாட்டோம். இது சத்தியம். நாளைப் பொழுதுவிடியுமுன் உங்கள் வீடுகளைத் தீக்கு இரையாக்கி, உங்கள் பெண்டிரையெல்லாம் கற்பழித்து,உங்கள் குழந்தைகளைக்கொன்று பழிவாங்கி, உங்களையும்அடித்து ஊரைவிட்டுத் துரத்துவோம். உங்களுக்கு எதுவேண்டும்? நாங்கள் சொல்கிறபடி செய்து குன்றுடையான் சொத்தில் பதின்மூன்றில் ஒருபங்கு பெற்றுச் சுகமாய் வாழ்வதா,அல்லது உங்கள்பெண்டுபிள்ளைகளைப்பறிகொடுத்து ஒட்டாண்டிகளாய் ஊரைவிட்டு ஓடுவதா? சுருக்காக மறுமொழி சொல்லுங்கள் ; சொல்லாவிட்டால், இதோ இப்பொழுது உங்களைக் கொல்லுகின்றோம்' என்று சொல்லிப் பங்காளிகள் பன்னிருவரும் கம்மாளர் மண்டைகளை உடைக்கச் சன்னிமரங்களைத் தலைக்குமேல் உயர்த்தினார்கள்.

கம்மாளர்கள் கண்டு நடுநடுங்கி, 'சாமி, பொறுங்கள், பொறுங்கள். தங்கள் உத்தரவைத் தலைமேற்கொண்டு செய்கிறோம். பதின்மூன்றில் ஒருபங்கு எங்களுக்குக் கொடுப்பது மெய்தானா?' என்றார்கள்.

'மெய், மெய், முக்காலும் மெய். செல்லாண்டியம்மனறிய மெய். உடனே ஓர் உபாயம் பண்ணி, தேரை அசையாமற் செய்யுங்கள். சோழராசன் உங்களையழைத்துத் தேர் நகராமைக்குக் காரணங் கேட்டால், செல்லாண்டியம்மன் நரபலி கேட்கிறாள் என்று சொல்லுங்கள். மற்றவைகளை நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம்' என்றார்கள் பங்காளிகள்.

ஆசாரிமார்கள் அச்சுக்கும் சக்கரத்துக்கும் நிலத்துக்கும் அடிப்பீடத்துக்கும் மரஆணிகளை அறைந்து, விகிர்து தேரசையாமற் செய்தார்கள்.

இவ்வளவு காரியங்களும் ஒரு நாழிகையில் நிறைவேறின. தேருக்குப் பின்புறத்தில்நடந்த இச்சூழ்ச்சி, அதிற் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கன்றி மற்றெவர்க்கும் தெரியாது.

வில்லி பாரத விளக்கம்

சபா பருவம்

[192-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

சூதுபோர்ச் சருக்கம்

அவ்வாறு அவர்களனைவரும் தனித்திருந்தபோது, தன் காரியத்தைப் பாண்டவர்கள் தவறாக வெண்ணாதிருக்கும்படி விதுரன் சிலவார்த்தைகளைத்திருத்தமாக (அழகாக) மொழிகின்றான். அழகுக்கு அழகு செய்ய வேண்டாவாதலால்,அவன் மேற்கொண்டுவந்துளதொழில் அழகில்லாததென்பது பெறப்பட்டது. ஆகவே அதனைத் தக்கதெனக் காட்ட அழகுடன்பேசவேண்டியதாயிற்று. பண்டமாற்றிலும், அழகில்லாப் பெண்ணைப் படைத்த தாயின் சொல்லிலும், இவ்வகையான அழகைக் காண்கின்றோம்.மேலும் விதுரன் சொல்லில் ஒரு ஒழுங்கும் தோன்றுகிறது. "யான்சொல்லும் மொழிகளிலும், செய்யப்போகும் தொழிலிலும் பிழையுளதேல் அதனை யென்பாற் படுத்தாதீர்; பிறர்பணியைச் செய்பவனே நான்; இக்கடிதத்தைப் பாருங்கள். அது திருதராஷ்டிர அரசன் தானே சொல்லி வரையப்பெற்றுளது. தோன்றுவல எழுதப்பட்டது. இதில் எனக்கொரு சம்பந்தமும் கிடையாது; இது தோன்றன் திருமுக மாதலால் இதிலடங்கியவை அழகற்றவை. என்மேற்பிழையில்லையென்று சொன்னேன்! நீ கொணர்க என்ன யானும் வந்தனன்.

'பூழிவெங் கான நண்ணிப்
புண்ணியத் துறைக ளாடி
ஏழிரண் டாண்டின் வாவென்
றியம்பின னரசன்'

என்று கைகேயி சொன்னபோது இராமன்,'மன்னவனேபணித்திடாவிடினும் அதுநமது கட்டளையாயினும் நம்பணி மறுப்பனோ? என்பின்னவன் பெற்றசெல்வம் யான் பெற்றதன்றோ ? மின்னொளிர் கானகம் இப்போதேபோகின்றேன். இதோ விடையும் பெற்றேன்! என்று எதிர்மறுக்காத உயர்குலம் போன்றதோர் குலமொன்றில் யானும் பிறந்தவனாகையால், அவர்களைக்

கொணர்வாயாக வென்று அரசன் பணித்திட யானும் இங்கு வந்துள்ளேன். மன்னவன் ஏவலால், அழைத்தற்கு வந்தேன். அவன் என்னிடம், கொணர்க மைந்தரையென்று வினையை முதலில்வைத்துக்கூறியுளான். அன்றியும் நீவிர்அவன் மைந்தர்களாதலால், தகப்பன் பணியை நுமக்கறிவிப்பதும் என் கடமை ; அங்ஙனம் யான் வந்ததும் ஏவலால் என்பதை உணர்வீர்.

"அவனிட்டபணியை மேற்கொண்டு வந்தேனேயன்றி அவனது பட்டிமைக்கு ஆளாய் வந்தேனல்லேன்; ஆகையால் அவன் அழைத்ததன் காரணத்தை அறிவிப்பேன். உங்களது வேள்வி முற்றியபின், நாங்களனைவரும் அத்தினாபுரிக்குச் சென்றோம். ஆங்கு, நந்தியா வட்டை மாலையை யணிந்துள துரியோதனன் இந்திரனென வீற்றிருந்து, தம்பிமாரொடும் கெடுமதிச் சகுனியுடனும் கலந்தெண்ணி, கடல்சூழ்ந்த வையகத்துள்ள அரசரெலாம் ஒருங்கே வீற்றிருக்கத்தக்க சபையடங்கிய மிகப் பெரிய மண்டபமொன்றைச் சமைப்பித்தான்.

பெற்ற தந்தையோ டுள்ளுறு முணர்வெலாம்
பேசிமண் டபந்தன்னிற்
கொற்ற வன்குடி புகும்பொழு துன்னையுங்
கூட்டிமன் னவைமுன்னர்
மற்ற மாதுல னெஞ்சமோ வஞ்சமோ
மாயமோ வகுத்தாங்குக்
கற்ற சூதினி னுடன்பொரு நினைவினன்
கருத்தினித் தெரியாதே.

[தன்னைப் பெற்ற தந்தையாகிய திருதராட்டிரனுடனே மனத்திற் குடிகொண்ட எண்ணங்களை யெல்லாம் எடுத்துப் பேசி, மண்டபத்தில் துரியோதனன் தான் குடிபுகும்பொழுது உன்னையும் அழைத்து, சபையில் பகைகொண்ட மாமனான சகுனியை ஏவி, அவன் நெஞ்சிற்கொண்ட சூழ்ச்சியையோ, வஞ்சனையையோ, மாயையோ செய்து, அந்த மாமன் கற்ற சூதாட்டத்தை உன்னுடன் ஆடச்செய்யவேண்டுமென்னும் எண்ணமுடையவனாயிருக்கின்றான்; (இது எனக்குத் தெரிந்தது) இன்னும் என்ன எண்ணம் அவன் மனத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறானோ எனக்குத் தெரியாது]

தாயின் அன்பிற்கு அளவில்லை. அவளோடு தனையன் தட்டின்றிப் பேசுவதுண்டு. ஆயின் தந்தையொடு பிள்ளை சற்றே தயங்கிப் பேசுவதியல்பு. அடாது செயுங்கால் ஒறுப்பவன் தந்தையாதலால் தந்தையிடத்து மகன் ஆராய்ந்து அளவொடு பேசுவன். பிழையிழைக்குங்காலத்துத் தந்தையறியாதிருக்க மகன் பலசூழ்ச்சிகள் செய்வதுண்டு. அஃதவ்வாறாக, தன் மனத்தே நினைந்துசெய்யும் கொடுமைகளுக்குத் தந்தையையும் உடன்படுத்தித் தன் உள்ளத்தில் கரந்துறையும் தீய வெண்ணங்களை யெல்லாம் திருதராட்டிரனிடம் துரியோதனன் வெளிப்படையாய்ப் பேசியது விந்தையேயன்றோ? துரியோதனன் படிறனாயின்,திருதராட்டிரன் குடிலன்.

இவர்கள் பேசியதாலான பயனென்? என்னறிவிற் கெட்டியதை உரைக்கின்றேன். புத்தகம் புகும்போது, உன்னையும் அழைத்து அரசனது திருவோலக்கத்தில் பல சிற்றரசர் முன்னிலையில்,ஏதோ ஒருஉபாயத்தைச் செய்து, சகுனியுடன் உன்னைச் சூதாடச்செய்வதே அவனெண்ணம். ஆடினாலென்?சகுனி சூதாட்டத்தில் வல்லவனென்பது உலகறிந்தவிஷயம்;எனவேநீதோல்வியடைவது திண்ணம். எனினும் அதனை ஒருகால் நீ பொருட்படுத்தாமலிருக்கலாம்; ஆயினும்,மன்னவர்தம் சபையில் உன்னை இழிவுபடுத்தினால் உன் மானந்தான் என்னும்? உன் உடன்பிறந்தார் நிலை என்னும்? இவைகளை எடுத்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லை. * அவர்கள் கருத்து இனி உனக்குத் தெரியாததன்று. என்றும் உன்னிடம் பகைகொண்ட சகுனிதன்நெஞ்சில் ஏதோ ஆழ்ந்த சூழ்ச்சி செய்திருக்கின்றான்; அல்லது வஞ்சகமோ மாயமோ செய்ய நினைத்திருக்கிறான். அவனது எண்ணம் அது; * இனி உனது கருத்து என்னவோ நானறியேன். நீ எனக்கு மாறுத்தரம் பகருமுன் ஒன்று சொல்வேன் கேள். மாயமோ வஞ்சமோ செய்து உன்னுடன் செய்வது கவருடல் அன்று; அவன் செய்யப்போவதுசூது. சொன்னேன்! நீஇதற்கென்ன செய்யப்போகிறாய்? இனி என் கருத்து இன்னதென்றும், * நீ செய்யவேண்டிய தியாதென்றும் உனக்குத் தெரியாததன்றே."

திருத ராட்டிரன் றிருமுக மிதுவெனச்
சென்றிறைஞ் சினன்வாங்கி
விரத மாக்கமென் றறிந்தறம் பேணுவான்
வினைஞர்கைக் கொடுத்திட்டா
னிரத மாற்றமங் கெழுதிய படியினை
யியம்பலு மதுகேட்டு
வரத னற்பணிப் புறுதொழில் யாவர்நா
மறுக்கவென் றுரைசெய்தான்.

[திருதராட்டிரன் அனுப்பிய ஓலை இதுவென்று விதுரன் சொல்ல அதை வணங்கி வாங்கினான், விரதமனுட்டித்தலே சிறந்த செல்வம் என்று எண்ணித் தருமத்தைப் போற்றும் தருமபுத்திரன் ; ஓலை ஓதும் வேலையாளர் கையில் அதைக் கொடுத்தான்; அவர்கள் இனிமையான வார்த்தைகள் அதில் எழுதியிருக்கும் விதத்தை சொல்லலும் அதைக்கேட்டு,வேண்டியதைத் தந்தருளும் வள்ளன்மையுடைய பெரிய தந்தையால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் வினையைத் தடுப்பதற்கு நாம் யார், என்று சொன்னான்.]

இவ்வுலகத்தில் யாக்கையும் செல்வமும் நிலையாதனவென்றறிந்து, உயிருள்ள வரைக்கும் ஆடியும் பாடியும் ஏமாப்படைந்து, பலவாண்டுகளின் அனுபவத்தைக் ஓராண்டில் அடைத்து இன்பம் துய்க்கும் மாந்தர்பலர்; அதே காரணங்கொண்டு, இவ்வுலகத்தில் அடைபட்டிருக்கும் சிறிது காலமெல்லாம் நல்லொழுக்கமே மாந்தர்க்கணிகலமென்று எண்ணி அதனைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகும் மனிதர் சிலர். தருமர் இரண்டாம் வகையில் சேர்ந்தவராதலால் நல்ல விரதங்களை அனுட்டிப்பதே விரும்பத்தகுந்த பெருஞ் செல்வமென மதித்தொழுகினார். அத்தருமர் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் செய்த செய்கைகளெல்லாம் "இவை எனக்கு நன்மை பயக்குமோ, இவை எனக்குக் களிப்பை யுண்டுபண்ணுமோ, அன்றி இவையிவை என் சுற்றத்தாருக்கும் நண்பருக்கும் இங்கிதம் பயக்குமோ" என்று எண்ணிச் செய்யாமல், எவ்வழி நடந்தால் கடவுளுக்கும் உலகத்தாருக்கும் ஏற்றதாயிருக்கும் என்று ஆராய்ந்துசெய்தவராதலால் நல் விரதமே அவருக்கு ஆக்கமாயிற்று. அறம் போற்றவேண்டுமென்று விரதம் கைக்கொண்டதன்று (நல்லொழுகத்தையே கடைப்பிடித்தலால், அறம் இயற்கையாய்ப் பேணப்பட்டது). தனது தகப்பன் அனுப்பியதால் ஓலையை வணங்கிச் சீலத்தோடு வாங்கியவன்,

---

* கருத்தினில் தெரியாதே, என்பதற்கு வேறு பொருள்கள்

அதிலடங்கியவைகளைத் தானே வாசித்தறியாது வினையாளர் கையிற்கொடுத்து வாசிக்கச்சொல்லிக் கேட்டதழகோ வென்னில், அப்படிச் செய்ததும் அவர் தருமநெறி கடைப்பிடித்ததாலே என்க. அதற்கென வேலையாளர் இவர் கண்ணின் சைகைகளை எதிர்பார்த்து ஆவலோடு நிற்கவும், அவர்களது கடமைகளை அவர்களைச் செய்யவிடாது தான்தடுத்தல் அறமன்றென்றவினைஞர் கைக் கொடுத்திட்டான். விதுரன், அழைத்ததன் காரணத்தை இயம்பியபின் திருமுகத்தில் இனிமை எங்கிருந்து வந்ததெனின், அங்கெழுதியபடி படிக்க அம்மொழிகள் தம்பியர்சமைத்தகூடத்தின் பேரழகுகண்டு என்னையுங் கண்டு போங்கள் என்று பாண்டவரைக் காணு மவாவைப் பெரிதும் காட்டியதால் கேட்பதற்கு அவை இனிமை பயந்தன. நம்மைப் பயந்த பெரிய தந்தையே நம்மை இத்தொழிலுக்கு உடம்படுத்தினால் நாமென்னசெய்வதென்று கூறிய விது வெறுப்பினாலுமிருக்கலாம்.

வஞ்சித் தன்னை வனமுலைப் பாலினில்
நஞ்சிட் டாலதை நாடி விலக்குநன்
னெஞ்சத்தா ருளரோ விந்நா னிலத்திலே

என்னுமாப்போல், வரதனே பணித்தால் நாம் செய்வதென், என்றான்.

தந்தைசொல் மிக்க மந்திரமில்லையென்று எண்ணியவனாதலால், உலகமே நிலைகுலைந்துபோயிற்றென்னஇயற்கைமாறித் தந்தை பிள்ளைகளுக்குத் தீங்கிழைத்தாரெனின் ஐவர் தடுத்தாலும் தருமம் நிலைநிற்கப்போகின்றதோ என்றான். தந்தை பணித்தவழி நடத்தல் பிள்ளைகளின் கடமையாதலால் இதனை மீறிநடக்கச் செயலற்றோம் என்றுபரிதபித்துக் கூறியவாறு. அன்றி ஈற்றடிக்கு, கடவுளால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் வழி இதுவாதலால் இதனை நாம் தடுப்பதியலாது என்று அவன் கையறு நிலையாய்க்கூறினன் என்னலுமாம். இடருற்றகாலையும் இன்பம் நேர்ந்தவழியும் எல்லா மீசன்செயலென்றுநடுநிலை வழுவாது நடக்கும் தருமபுத்திரர் இதனால்கேடுவரினும் நாம்பொறுக்கவேண்டியதேயென்று, ஒருவாறு மனதைத் தேற்றிக்கொள்கிறார். ஊழையும் உப்பக்கங் காணவேண்டுமென்னும் உறுதி அவருக்கிருக்கவில்லை. ஏனெனில் அவ்வாறு முயற்சிசெய்யின் அது தந்தையின் ஆணையை மறுத்ததாகும். இறைஞ்சினன் வாங்கி என்றது முற்றெச்சம்; இறைஞ்சி வாங்கியென்க. படியினாலென்பது படியினிலென்க. யாவர் நாம் என்றவிடத்துத் தன்மையில் படர்க்கைவந்த வழுவமைதி.

கம்பராமாயணம்

ஆரணிய காண்டம்—5. சூர்ப்பணகைப் படலம்.

[217-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

நதியின் தூய்மையோ நாநயம் வாய்ப்பது.

சரயுநதி தீரத்திற் றுவக்கிய இராமசரிதத்தைக் கம்பர் பெருமான் இன்று கோதாவரிக்கரைக்கு அரிதின் கொணர்கின்றார். இயற்கைச்சித்திரத் தழகியதோற்றங்களில், விண்வழிதவழும் வெண்மதியும் மண்வழி ஒழுகும் தண்ணதியும் கண்டவர் மனங்களைத் தமதாக் கவர்ந்துகொள்ளும் நலமிகு மேன்மை வாய்ந்தன. கவிதைக்கு உயிரும் உணர்வும்போல் அமைவன இவை. ஆதலின், கவிக்கரசு கம்பர்தம் கவிதையுலகில் உதித்த மதியென்றும் அதன்நிகழொளியிற் றோய்ந்தார்தம்சிந்தனையைச் சீர்பெற விளக்காமற் சாய்ந்ததில்லை. அப்படியே, கம்பர்பெருமான் பருப்பதமனைய கவிதையின் சிகரத்தே சுரந்து நம் கருத்தகத்தே பாய்கின்ற நதியெதுவும், உயரிய உண்மைகளாம் நவமணித்திரள்களை நம் வாழ்க்கையின் இருமருங்கிலும் கொழிக்காமற் செல்வதை எங்குங் காண்கிலம்.

கம்பர்தம் உணர்வினோடும் இராமகதையோடும், நதிகளின் நன்னயம் இந்நூலினுள் பெருகுகின்றது. ஆதியிற் றம் நூலை ஆரம்பிக்குமளவில் கம்பரோடு யாவரும் அண்மையில் எதிர்பார்த்திருக்கின்றநிகழ்ச்சி இராமாவதாரம். எவ்வுலகிற்கும் எப்பொருட்கும் எச்செயற்கும் இறைவனாகிய எம்பிரான் இப்பூவுலகின்கண் ஓர் தாய்வயிற்றில் மாமகவாய்ப் பிறக்கின்ற செவ்வியே சிறந்த நினைவினராகிய நம் கம்பரது கருத்தகத்தே சரயு நன்னதியின் நீத்தமும் இனிது கலந்துகொண்டது. ஆதலின், அந்நதி தன்னையோர் அன்னையின் தன்மையில் தெரிவிக்க, "சரயு வென்பது தாய்முலை யன்னது" என்று இக்கவிவரர்சாற்றுவாராயினர். மற்றும்பிறக்கும் அம்மகவும் தனிமுதற் பரம்பொருளே என்னும் நினைவுங் கதுவிக்கொண்ட மனத்தினராகி, தாயாய்த்தோன்றிய அச்சரயுநதி மீண்டுமம் மகவின் தன்மையை ஏற்றுக்கொண்டதால்,

கல்லிடைப் பிறந்து போந்து
கடலிடைக் கலந்த நீத்தம்
எல்லையின் மறைக ளாலும்
இயம்பரும் பொருளீ தென்னத்
தொல்லையி னொன்றே யாகித்
துறைதொறும் பரந்த சூழ்ச்சி
பல்பெருஞ் சமயஞ் சொல்லும்
பொருளும்போற் பரந்த தன்றே

[மலையினிடத்தில் பிறந்து வந்து கடலோடு கலந்த சரயு நதி, முதலில் ஒன்றேயாயினும் பல்வேறு துறைகளில் பலவாறு பரவிய தன்மையினால், ஆதியில் ஒன்றாக இருந்தாலும், அளவற்ற வேதங்களாலும் 'இதுவே' என்று இயம்புதற்கு இயலாதிருக்கப் பற்பல பெரும் சமயங்களால் தமது தமது என்று பிரித்துக் கூறுவதற்கு இலக்காகிய அப் பரம்பொருள்போல் பரந்தது]

என விளம்பலுற்றார். கதையின் துவக்கத்தில் கம்பரது மனத்தகத்தே எழுந்த சிந்தனைகள் சரயுநதிக்கரை வழியே இவ்வாறு வளர்ந்தன. கதையினுக் கிணங்கிய கண்களால் கம்பர், சரயுவென்னுமந் நன்னதி நலத்தினிற் கண்டறிந்த காட்சி இன்னதே.

தயரதன் மதலையாய்ப்பிறந்த வெம்பெருமான் வயங்கெழில் விடையென வளர்ந்து, கோசிக முனிவனைப் பின்பற்றி மைவண்ணத் தரக்கிபோரில் கைவண்ணங் காட்டியபின், கோதமன் பன்னியின்பால் தன் கால் வண்ணமுங் காட்டிப்போந்து பிறகு, ஜனகன் பெற்ற

அன்னத்தைத் துன்னித்தன் அகத்துட்சுரந்த காதலின் வண்ணத்தையுங் காட்டுவான் மிதிலைமாநகரியை நண்ணு நெறியில், சோணமாநதியைச் சேர்ந்தநாள், தம் கதையின் பாத்திரங்கள்தம் கண்களால் அனைத்தையும் நோக்கும் கலையுணர்வு மீதூர்ந்த கம்பர்,

அலம்பு மாமணி யாரத்தோ டகிலை புளின
நலம்பெய் பூண்முலை நாகிள வஞ்சியா மருங்குல்
புலம்பு மேகலைப் புதுமலர்ப் புனையறற் கூந்தல்
சிலம்பு சூழுங்காற் சோணமாந் தெரிவையைச்
[சேர்ந்தார்

[அசைகின்ற சிறந்த இரத்தினங்களும் முத்தும் அகிலும் பொருந்திய மணற்குன்றுகள் என்னும் அழகிய ஆபரணங்களணிந்த முலைகளையும், இளமை மிகுந்த கொடியாகிய இடுப்பையும், ஒலிக்கின்ற அலைகளாகிய மேகலாபரணத்தையும், புதிய மலர்களால் அலங்கரித்த கருமணலாகிய கூந்தலையும் சிலம்புகள் சூழ்ந்த கால்களையும் (மலைகளைச் சூழ்ந்து ஓடும் நீர்க்கால்கள்) உடைய சோணமாநதியென்னும் நங்கையை இராம இலக்குமணர்கள் விச்வாமித்திர முனிவனுடன் சென்று அடைந்தனர்]

என எழிலுடைய சிலேடைகளாற் சிந்தித்துப் பாடினார். மாதரசியை நன்மணம்புக வருகின்ற நம்பிக்கு ஓர் நதியின் அழகெலாம் நங்கையின் நலங்களாய்த்திகழ்ந்து தோன்றின. மனக்கினிய மங்கையுடன் நலமுறக் கலந்திவன் வைகாமுன் தோன்றிய தோற்றம் இது. மணப்பருவம் புகுகின்ற தறுவாயில், மைந்தரும் மங்கைமாரும், தத்தம் காதலுக்குரியவரிவரெனத் தெரிவுறநாடி ஒருவர்பால் தம் மனத்தினைத் துறக்காமுன்னம், மைந்தருக்குக் கண்ட உருவங்களெல்லாம் பெண்பாலாகவும், மங்கையர்க்கு ஆண்பாலாகவுந் தோன்றுமென்பதற்குச் சான்றுகள் பகரவேண்டா. ஆதலின், அழகிருந்த நதியும் இராமனுக்கோர் அரிவையின் உருவமே உறப்பெல்லாம் உலோபமின்றிக் காட்டிற்று. கவிக்கூற்றும் இச்செய்யுட்குக் கருத்திது கொள்ளலாமோ என்று கம்பர்தம் மரபறிந்த ஒருவரும் மயங்கமாட்டார். பின்னர் மிதிலைமா நகரிலோர் கன்னிமாடமுன்றிலில் இராமன் கண்டுநின்ற சீதையை, "மதன்னுண் தேனின் தீஞ்சுவை செஞ்சொற் கவியின்பம்" என வருணித்ததும் அவ்விராமனது இதயத்தெழுந்த சிந்தனையின் சொற்களேயொழிய கம்பருடைய வாய்ப்பிறந்த வார்த்தைகளாகா.

இன்னவள் தன்னொடு நெடிதுநாள் உடனுறைந்து வாழ்கின்றவனை இராமன் கோதாவரியினைச் சார்ந்தனன். கனிந்துருகும் கவிச்சுவையனைய விச் சனகன்மாமகள் தனை அண்மிப்பயின்ற இந்நன்மகனுக்கின்று இத்திருநதியும் சான்றோர் கவியெனவே தன்னைத்தெரிவித்துக்கொண்டதாகையால்,

புவியினுக் கணியா யான்ற
பொருடந்து புலத்திற் றாகி
அவியகத் துறைக டாங்கி
ஐந்திணை நெறிய ளாவிச்
சவியுறத் தெளிந்து தண்ணென்
றொழுக்கமுந் தழுவிச் சான்றோர்
கவியெனக் கிடந்த கோதா
வரியினை வீரர் கண்டார்

[பாய்கின்ற நிலங்களை அழகு செய்வதாகி, இரத்தினங்கள் பொன் முதலிய சிறந்த பொருள்களைத் தந்து, வயல்களைச்சேர்ந்து, வெப்பத்தைத் தணிக்கின்ற நீர்த்துறைகளையுடையதாகி, குறிஞ்சி முதலிய ஐவகை நிலங்களிலும் பாய்ந்து, செம்மையாகத் தெளிந்து, இடையறுக் குளிர்ச்சியும் வாய்ந்திருத்தலால்,—பூமிக்கு அணிகலன்கள் போன்று, சிறந்த விடயங்களைக் கற்பித்து, மனத்தினால் உணர்ந்துஇன்புறுவதற்கே உரியதாய், மனதின்கண் உதிக்கின்ற காமக்குரோதாதிகளை அவித்துக் குவியச்செய்கின்றஅகப்பொருள் திணைகளைத் தன்னுள் தாங்கி, அழகுபெறத்தெளிந்து,மனங்குளிரநடக்கின்ற ஓசைநயமும் வாய்ந்த-பெரியோர் கவியென இருந்த கோதாவரி நதியை இராம லக்ஷ்மணர்கள் கண்டார்]

என்று சூர்ப்பணகைப்படலத்தைக் கம்பர்பெருமான் துவக்கலுற்றார். தன்னுடைய காவியத்திற்கே கம்பர் தக்கதோர் இலக்கணங் கூறியவமைதி ஒருபுறமிருக்க, காரிகையென முன்காணப்பெற்றசோணைபோலல்லாது கவியெனக் கோதாவரி தோன்றற்கேற்ற காரணமும் அறிந்தபின் இச்செய்யுளின் செம்மை மற்றுமோர்படி பெருமையுறச் சிறப்பதாகும். கவியின் சிறப்பினோடு அக்கவியினால் நடைபெறும் நதியின் சிறப்பும் ஓரளவு உயர்வடைகின்றது.

இதன்திற மினிதுணர வான்மீக முனிவரது வழியினைச் சிறிதிங்குப் பின்பற்றவேண்டி வருகின்றது. முன்னர்க் குகனொடு நட்புப்பூண்டு கங்கையாற்றைக் கடந்து அங்கோர் சோலையின்கண் அமர்ந்து ஊனுணவு ஆர அருந்தியபின் இராமன் இலக்குவனை நோக்கி,

"லக்ஷ்மணா, மகாராஜர் இப்பொழுது துயரத்துடன் தூங்குவார்; நிச்சயம். மனோரதங்கள் கைகூடப்பெற்ற கைகேயி, சந்தோஷமடையஉரியர். தேவியான அக் கைகேயியார், ஊரினின்று வந்த பரதனைப் பார்த்து, அவனுக்கு இராச்சியம் நிலைப்படும்பொருட்டு, மகாராஜருடைய உயிரை வாங்காமலிருப்பாரா?

"அநாதரும், மூதியவரும், என்னாலும் பிரியப்பெற்றவரும், காமனுக்கு ஆட்பட்டவரும், கைகேயியின் ஆதீனத்திலிருப்பவருமான தந்தையார், என்ன செய்வார்! நாம் காட்டிற் படும் இத்துக்கத்தையும், அரசருடைய புத்தி மயக்கத்தையும் ஆலோசித்துப் பார்த்து, "அர்த்தம் தருமம் இவைகளைவிடக் காமமே பலம் உள்ளது" என்ற புத்தி எனக்கு உண்டாகின்றது. லக்ஷ்மணா, என்னை என் தந்தை கைவிட்டதுபோல், எந்த மூடமனிதன் தன் இஷ்டப்படி நடக்கும் புதல்வனை ஒரு ஸ்திரீயின்பொருட்டுக் கைவிடுவான்? கைகேயியின் புதல்வனான பரதன், தன் மனைவியோடு கூடியவனாய், சந்தோஷத்தை யடைந்துள்ள கோசலநாட்டை மகாராஜாவைப்போல் தான் ஒருவனாய்ச் சுகமாக அநுபவிக்கப் போகின்றானே! என் தந்தை பிராயஞ்சென்றவராயிருக்க, நானும் காட்டில் வசித்திருக்கையில், அப்பரதனே எல்லா இராச்சியத்துக்கும் பிரதானனாவான். எவன் தருமார்த்தங்களைக் கைவிட்டுக் காமத்தைப் பற்றுகிறானோ, அவன், தசரதமன்னவரைப்போல் விரைவில் ஆபத்தை யடைகின்றான். யாகஞ்செய்ய வுரியவனே, தசரதருடைய மரணத்திற்கும் என்னைக் காட்டுக்கு ஓட்டுவதற்கும் பரதனுக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுப்பதற்குமே கைகேயி வந்தாரென்று எண்ணுகிறேன். செல்வச் செருக்கினால் மோகமடைந்த கைகேயி, என்பொருட்டுக் கோசலையையும் சுமித்திரையையும் வருத்தாதிருப்பாரா? லக்ஷ்மணா, என்பொருட்டுச் சுமித்திராதேவியார், துயரப்படவேண்டாம்; நீ இங்கிருந்து அயோத்திக்குக் காலையிலேயே ஏகுவாய். நான் ஒருத்தனாகவே சீதையுடன் தண்டகாரணியத்துக்குப் போகிறேன்; அநாதையான கௌசலைக்கு நீ தலைவனாவாய். அற்பத்தொழிலுடைய கைகேயியார் பகைமையால் அநியாயஞ் செய்வாரன்றோ! ஆகையால், தருமத்தை புணர்ந்தவனான பரதனிடத்தில் என்னுடைய தாயை அடைக்கலமாகக் கொடுப்பாய்.

லக்ஷ்மணா, கோபங்கொண்டுவிட்டால், நானொருவனே, பாணங்களால் அயோத்தியையும் உலகமுழுவதையும் ஆக்கிரமிப்பேன்; ஆயினும், தருமமல்லாத தொழிலில் பராக்கிமத்தைச் சாதனமாகக் கொள்ளக்கூடாதன்றோ! மாசற்றவ

னே, அதருமத்தாலுண்டாகும் லோகாபவாதத்திற்கு, அஞ்சினநான், மறுமைக்கு அஞ்சுவதால்,இப்பொழுது என்னைப் பட்டாபிஷேகம் பண்ணிவைத்துக் கொள்ளவில்லை.’’

எனக்கூறினனென வான்மீக முனிவர் தம்வடநூலின்கண் வரையாது வழங்குகின்றார். இதனை, மெய்ம்மைக்கே மெய்துறந்த தயரதனை மையலால் மதிமயங்கியவோர் கயவனென்றும்,கைகேசியை,கொண்டானைக் கொன்றொழிக்கும் ஓர்கபத்தியென்றும்,மண்ணைசை பாற்றார்ந்த கண்களுடையனெனப் பரதனையும், கங்கைக் கரையில் வீற்றிருந்த இராமன் தன் நாவில் நரம்பும் வரம்புமின்றி வைதொழிக்க இசைந்தனன். ஆண்டு பல கடந்தன. பின்னர் இக்கோதாவரியின் தூயதண் துறையிடை மேயநாள் இலகுவன்,

“உலகத்தில் மனிதர்கள் சிறப்பாகத் தம் தந்தையர் குணத்தைக் கொள்ளாமல் தாயர்களின் குணத்தையே கொள்கின்றார் என்று பிரசித்தமாக வழங்கிவரும் உலக வசனமானது பரதரிடம் பொய்யாகி விட்டது. தசரத மன்னரை நாயகராகவும் பரதரைக் குமாரராகவும் உடைய நமது தாய் கைகேயிக்குமட்டும் இந்தக்கொடிய எண்ணம் எவ்விதமாக உதித்தது”

என்று மிகப்பரிந்தனன் எனவான்மீகர் செப்புகின்றார். வெஞ்சினம் மூளமூளக் கைகேசியை என்றும் பழிப்பதே வழக்கமுடைய இலக்குவனும் இவ்வயின் அவளை ‘நமது’ தாய் என்று உறவுபூண் டழைக்க இசைந்தானெனின் அது கோதாவரி நதியின் காற்றினாற் பண்பட்ட நன்மையே ஆதல் வேண்டும். கணவனேல் மன்னர்மன்னன், மைந்தனோற் பண்ணரும் பெரும்புகழ்ப் பரதன், மற்றிக் கைகேயிக்குக் கொடிய எண்ணம் பிறந்த தெங்ஙனம் என்பதன்மேல் இளையமைந்தன் அவளைக் கடிந்துரைத்ததுமில்லை. முன் கங்கைக்கரையிருந்து தன் குரவரைக் கூசாது இழிவுரைகள் பல பேசிய இராமனே, இன்று இலக்குவன் இயம்பிய இச்சிறு வசைக்கும் ஆற்றாமல், “தம்பி, நீ நமது இளையதாயான கைகேசியை ஒருபோதும் நிந்திக்கலாகாது” என்று மறுத்துக்கழறியசெம்மையும் வான்மீகத்தில் வழங்கப் பெற்றுளது.

கண்டாரிதனைக் கம்பர்பெருமான். கங்கைக்கரையில் கைவராத பெருமை இவ்விரு குமாருக்கும் கோதாவரிக்கரையில் கைவரக் கண்டனர். இவ்வண்ணம் யாவரையும் தூய்மைசெய்து மேன்மையுற மாற்றுவிக்கும் நன்னயமுடையது இம் மேதினியில் சான்றோர் கவியன்றி வேறொன்றில்லையாதலின், இக்கோதாவரியினை அச் சான்றோர்கவியுடன் சார்த்திப் பாடுவாராயினர் போலும்.

மதிப்புரை.

புதுமை

ஸ்ரீமான் K. S. கிருஷ்ணசாமி, ஸ்ரீமான் S. D சுப்ரமணியம் என்னும் இருவரையும் இணையாசிரியர்களாகக்கொண்டு, சேலம் ஜில்லா, கோபிசெட்டிப்பாளையத்திலிருந்து இவ்வாண்டு முதலிலிருந்து பிரசுரமாகும் “புதுமை” என்னும் மாதப்பத்திரிகையின் ஜனவரி மாதத்து இதழொன்று எம் பார்வைக்கு வரப்பெற்றோம். நல்ல காகிதத்தில் செவ்விய முறையில் அச்சிட்டுள்ள இம் மாதப்பத்திரிகையின் வருட சந்தா உள்நாட்டிற்கு ரூ. 2-8-0 யும், வெளிநாட்டிற்கு ரூ. 3-8-0 யும் ஆகும். “கட்சிபேதங்களைத் துறந்து எல்லாக் கட்சியினர்க்கும் பொதுவானதாய்த் தேசிய சமூக முன்னேற்றங்களையே குறியாகக் கொண்டுள்ள பட்சபாத மற்ற பத்திரிகைகளின் பாடு, அதோகதிதான்” எனக்கூறி, ஆயினும், தம் கஷ்டத்திலும் கடமையே பெரிது என்ற கொள்கையில், தாம் இப்பத்திரிகையைத் துவக்கிய நோக்கத்தினை ஆசிரியர்கள் பின் வருமாறு சாற்றுகின்றனர்:—

“தமிழ்நாட்டில் தற்காலம் தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகம், அதிலும் தமிழ் மாசிகை உலகம் (ஒன்றிரண்டு தவிர) சீர்கெட் டிருக்கிறதென்பது யாவரும் அறிந்ததே. பழங்காலத்து ‘அத்தைப் பாட்டிக் கதைகள்’, அர்த்தமற்ற வேதாந்தம், ஆயிரங்காலமாக அடிக்கடி சொல்லி அலுத்துப்போன நீதிநெறி வியாக்கியானங்கள், அச்சுப் பிழைகள் மலிந்து ஆபாசமான காகிதத்தில், அதைப்போன்றே ஆபாசமான அட்டையால் மூடப்பெற்ற விளம்பர நோட்டீஸ்களாகவே தமிழ் மாசிகைகள் நடைபெறுகின்றன. இக்குறைகளை நிவர்த்தித்து நல்ல கடிதத்தில், அழகிய அட்டையோடு,சித்திரப் படங்கள் மிகுந்ததாய், பல கலைகளின் பொக்கிஷமாயும், சமூகத்தையும், தேசத்தையும் கல்லிக்கொண்டிருக்கும் சாதிப் பேய்களையும், சமயக் கோளாறுகளையும் பெண்ணடிமைப் பிழைகளையும்,அரசியல் அடிமைத்தனத்தையும் அஞ்சாமல் கண்டிப்பதாயுமுள்ள ஓர் மாசிகை அவசியம் என்றநோக்கத்துடனேயே இப்பெருங் கடமையை நாம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளோம்.

“நமது பத்திரிகை ‘புதுமை’ எனப் பெயர் பெறும். ‘புதிதாக ஆரம்பிப்பதெல்லாம் புதுமைதானே இதற்கென்ன இவ்வளவு தடபுடல்?’ என்று பலர் நினைக்கலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு விஷயமும் ஆரம்பத்தில்மட்டும் புதுமையாக இருக்கும். எமது பத்திரிகையோ ஆரம்பத்தில், நடுவில், முடிவில்; என் முதலிலிருந்து முடிவு வரை—எப்போதும் ‘புதுமை’யாகவே யிருக்கும் என்பதையோம் குறிப்பிட வந்தது.

“‘புதிய நோக்கங்கள், புதியபுதிய கலைகள், புத்தம் புதிய ஆராய்ச்சிகள், புதிய புதிய புத்தம் புதிய எல்லாமாய்ப் ‘புதுமை’ விளங்கும். பழமையில் உண்மையாய், நன்மையாய், உன்னதமாய்,உபயோகமுள்ளதாய் உள்ளவைகளைத் தற்கால நிலைக்கேற்பப் புதுமைசெய்து புகட்டுவோம். ஓர் புது யுகத்தை, புது உலகத்தை; புதுமையான வாழ்க்கை நெறியை உண்டாக்கி உலகமுழுமையு மல்லவென்றாலும், தமிழ்நாட்டையேனும் ஓர் இன்பக் களஞ்சியமாக ஆக்கப் ‘புதுமை’ உழைக்கும் என்று உறுதி கூறுகிறோம். ‘புதுமை’ வாழ்க.”

உலகத்தின் எப்பாகத்தை இன்பக்களஞ்சியமாக்க முயன்றாலும், அம்முயற்சியின் ஊக்கத்தை நன்மனமுடைய பெருமக்களாயினோ ரெல்லாருங்கொண்டாடுவார். மற்று, அவ்வூக்கத்திற் கிணங்கச் செய்யுங் காரியங்கள் நினைத்தநோக்கத்தை நிறைவேற்றுவிக்குந் திறமுடையனவோ அல்லவோ என்பது, அதனை ஆராய்வார் அறிவிற்கும் அனுபவத்திற்குந் தக்கபடி வேறுபடும். ஆதலின், அதனைச் சார்ந்து செப்புஞ் சொற்கள் பல குறிபிறழ்ந்து போதலு மியலுமென அஞ்சி யாம் உரையாமல் விட்டுவிட நேர்கின்றது. எனினும், இப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர்கள் பகர்ந்தபல சொற்றொடர்கள் மனிதர்களை மயக்கவாறும் வகையன்றியேயொன்று தெரிவித்துச் சாதிக்கும் நினைவினைத் தாங்கியுளவோ என்னுமோர் ஐயம் எம்மைவிட்டு நீங்கவில்லது. சென்ற வாரத்துக் கலாநிலயத்தில், ஸ்ரீமான் T. N. சேஷாசல ஐயர் தம் கம்பராமாயணக் கட்டுரையூடு இப்‘புதுமை’யினின்று பெயர்த்தெழுதிய“ஹரிச்சந்திரன்”என்னுங் கட்டுரை (அய்யாமுத்து அவர்கள் எழுதியது), “பழமையில் உண்மையாய், நன்மையாய், உன்னதமாய், உபயோக முள்ளதாய் உள்ளவைகளைத் தற்கால நிலைக்கேற்பப் புதுமை செய்து புகட்டுவோம்” என்று ஆசிரியர் அளிக்கின்ற வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுகின்ற வகைகளில் ஒன்றாயின், “என் நினைத்தீர் என் செய்தீர்” என்று இரங்கவேண்டுவதே நம்மனோர் கடமையாகின்றது.

எம் பார்வைக்கு வந்துள பத்திரிகையிலடங்கிய கட்டுரைகள் படிப்பதற் குரியவே. திருநெல்வேலி, இந்து காலேஜ் தலைமைத் தமிழாசிரியர் வித்வான் P. K. அருணாசலம் அவர்கள் வரைந்துள “கம்ப சித்திரம்” என்னுங் கட்டுரை நடுநாயகமாக விளங்குகின்றது. Beauty provoketh thieves sooner than gold என்ற ஷேக்ஸ்பியரின் மொழிபெயர்ப்பைப்போல்,“பொன்னினுங் கள்வரைப் பொலிவு தூண்டுமால்” என்ற கம்பரடி அமைந்திருப்பதை இனிது எடுத்துக் காட்ட வல்லராய் இருமொழிகளிலும் தேர்ந்த பயிற்சியுடைய வித்வான் அருணாசலம் அவர்களது கட்டுரைகள் ‘புதுமை’ யில் தொடர்ந்து வருமாயின், உண்மையிற் றமிழ்நாட்டை ஓர் இன்பக் களஞ்சியமாக்க முயல்வது பலபடி கைவந்ததாகுமென மதிக்கின்றோம். ஸ்ரீமான் A. S. நஞ்சையா B. A , B. L. அவர்கள்,நன்மணிக் கலன்களிலும் மென்சிரிப்பின் வசீகரமே, நகையெனும் இனத்தினில் நல்வகைப்பட்டதாகும், “எனக் காந்தித் தாத்தா” வை எடுத்துக்காட்டி எழுதியுள கட்டுரையோடு,ஸ்ரீமதி R. ரங்கநாயகியம்மாள் வரைந்துள‘பலி’ என்னும் துன்பியல்வாய்ந்த சிறுகதையும் நன்கு கருதற்குரியன. இவ்விதழ், காதலர் என்புருக இட்டுவைக்கும் முத்தத்தின் சுவைதொடர முடிகின்ற சூழ்ச்சி மறுஇதழை எதிர்நோக்கி இருக்கும்படி செய்கின்ற நன்னயம் மிக வாய்ந்ததென்பதில் ஐயமில்லை. தற்காலம் வெளிவரத்துவக்கியுள்ள தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் பலவற்றுள், ‘புதுமை’ முதலிடம் பெறுமென மதிக்கத் துணிகின்றோம்.

———

ஸ்ரீமத் ராமாயண வினாவிடை

இயற்றியவர்:—ஆ. ஸி. கஸ்தூரிரங்கய்யர் B.A ,L.T.

கிடைக்குமிடம்:—வி. ராமஸ்வாமி சாஸ்த்ருலு அண்ட் ஸன்ஸ் 292. எஸ்பிளனேட், சென்னை.

விலை ரூ. 1 8 0

ஸ்ரீமான். ஆ. ஸி. கஸ்தூரிரங்கய்யர் அவர்கள். வரைந்துள ‘பாகவத வினாவிடை’ என்னும் அரிய நூலைப் பற்றிய எம்மதிப்பினை இவ்விதழ்களில் முன்னர் எழுதியிருக்கின்றோம். அன்னோர் ஆக்கியுள‘ ராமாயண வினாவிடை’ப் புத்தகம் ஒன்று இப்பொழுது எம் பார்வைக்கு வந்திருக்கின்றது.பாகவத வினாவிடையைப் போலவே இந்நூலும் எத்திறத்தினர்க்கும் பல வகைகளில் உதவிசெய்யும் நன்மை வாய்ந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. சிறுவர்க்கும் அவர்களுக்குப் போதிக்கும் உபாத்தியாயர்களுக்கும் பயன்படுமாறு இந்நூலைத்தாம் அமைத்திருப்பதாக ஆசிரியர் கூறுகின்றாரெனினும், அன்னார் தவிர, இராமசரிதத்தைக் கம்பர் வான்மீகர் நூல்களினின்று வாசித்தறிந்திருப்போரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியன பற்பல இந்நூலில் மிகவும் அருமையாய் விளக்கப் பெற்றிருக்கின்றன என்றெண்ணப் பெரிதும் இடமுளது. இப்பதிப்பிற்கு அனுபந்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்ற, கம்பராமாயண மாறுபாடுகள், நீதிகள், சில ஸம்வாதங்கள், அத்யாத்ம ஆனந்தஇராமாயணங்களின் உட்பொருள் முதலியவிடயங்கள் இப்புத்தகத்தின் சிறப்பை மிகவும் அதிகப்படுத்துகின்றன. இராமகதை எல்லார்க்குந் தெரிந்ததேயாயினும் கேட்குந்தோறும் இன்பமுடன் வளருந் தன்மையும் வாய்ந்தது. எனினும், முதலில் நாம் அதனை யார்வாயிற் கேட்கின்றோ மென்பதே மிகவும் முக்கியமான தொன்றும். இக்கதையினைச் செப்புங் காவியங்களில் ஆழ்ந்து அதன் சுவையையும் செவ்விய மேன்மையையுந் தழுவிக்கொண்டு வழங்கவல்லவர்தம் வாயின்றல்லது இளைஞர் இக்கதையினைக் கேட்க நேர்வார்களாயின் பெரும்பாலும் இதன் அறிவு விபரிதமாய் முடியும். இவ்விபரிதங்கள் விளையாமற் காப்பதற்கு இவ்விராமாயண வினாவிடை நூல் சிறந்ததோர் கருவியாமென்றே நினைக்கின்றோம். இதன் ஆசிரியர், இராமசரிதத்தைக் கற்றும், அறிஞரிடம் கேட்டும், அதனைச் சார்ந்த பல அரிய விடயங்களைத்தாமே ஆழ்ந்து சிந்தித்தும் திரண்டெழுந்த அறிவினைக்கொண்டு இந்நூலை இயற்றியுள்ளார் என்பதற்கு, சிற்சில கேள்விகளின் அருமையும் விடைகளின் நேர்மையும்உரிய சான்றுகள் ஆகின்றன. 380 பக்கங்களடங்கிய இப்புத்தகத்தின் விலை ரூ 1 8. 0 சற்றேனுமதிகமில்லை.

———

அப்பர்

அப்பரும் அறுபத்துநான்கு கலைகளும்—29. தருக்கம்

[205-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

2. அநுமானப் பிரமாணம்.

ஏதுப்போலி

ஏதுப்போலியாவது தோஷமற்ற ஏதுபோல் காணப்படுவதும், ஆராய்ச்சியின்கண்ணே தோஷங்களுடன் விளங்குவதுமாம். இது ஏது விலக்கணங்களில் சில பொருந்தியதாயும் சில இன்மையவாயும் விளங்கும். வன்றொண்டர் தம் தேவாரத்தில் திருப்பரங்குன்றப் பதிகத்தில் ஏதுப்போலிகளைக் கோவையாய் வைத்துப் பாடுவது காண்க:—

பிணிவண் ணத்தவல் வினைதீர்த் தருளீர்
பெருங்காட் டகத்துப் பெரும்பேயு நீரும்
துணிவண் ணத்தின்மே லுமோர்தோ லுடுத்துச்
சுற்றுநா கத்தராய்ச் சுண்ணநீ றுபூசி
மணிவண் ணத்தினமே லுமோர்வண் ணத்தாய்
மற்றுமற் றும்பல் பலவண் ணத்தாய்
அணிவண் ணத்தாய் நிற்றிரெம் பெருமா
னடிகே ளுமக்காட் செயவஞ் சுதுமே.

சுந்தரர்

மற்றும் அப்பரும்,

விற்றாணென் றில்லாத நல்கூர்த் தான்காண்
வியன்கச்சி யேகம்பன்காண் பிச்சை யல்லால்
மற்றாணென் றில்லாத மாசது ரன்காண்
மயானத்து மைந்தன்காண் மாசொன் றில்லாப்
பொற்றாண்காண் மாமணிநற் குன்றொப் பான்காண்
பொய்யாது பொழிலேழுந் தாங்கி நின்ற
கற்றாண்காண் காளத்தி காணப் பட்ட
கணநாதன் காணவனென் கண்ணு ளானே.

திருக்காளத்தி - திருத்தாண்டகம் 1.

ஏதுப்போலியாவது, ஏதுவிலக்கணரகிதமாய், அதாவது சாத்தியத்தின் சாதகத்துவமின்றியதாய் ஏதுவைப்போல விளங்குவது. அது ஐவகைப்படும். அவ்வகுப்புக்களாவன:—

(1) அசித்தம் (2) விருத்தம் (3) அநைகாந்திகம் (4) பிரகாணசமம் (5) காலாத்தியயாபதிட்டம்.

(1) அவற்றுள் அசித்தமாவது ஏதுத்தன்மையினால் நிச்சயிக்கப்படாத பக்கவிருத்தி. அது ஆசிரயாசித்தம், என்றும் சொரூபாசித்தம் என்றும் வியாப்பியத்துவாசித்தம் என்றும் மூவகையாம்.

ஆசிரயாசித்தம் என்பது, சார்பாயுள்ள ஏதுவின் அசித்தமாகும். "ஆகாயத்தாமரை வாசனையுடையது, தாமரைக்கு வாசனையிருப்பதால்" எனின், இது ஆசிரயாசித்தமாகும். தாமரை என்னும் மொழியைச் சார்ந்து நிற்பது வான்தாமரை யாதலால், அது ஆசிரயம் எனப்படும். அது அசித்தம், அதாவது இன்மையானதாயிருத்தல். (உ-ம்)

மலடி மைந்தனும் தானுவிற்
புருடனும் வான்மலர் முடிசூடி
இலகுகர் தர்ப்ப நகரிலே
சென்றனர் சுத்திகா ரசிதம்விலைபேசிக்
கலக மாயினர் கயிற்றரா
தீண்ட மாண்டனர் அலகையாயின
ரெனும் விவகாரத்தை
யறிந்தவன் மயங்கானே.

கைவல்லிய நவநீதம்.

சொரூபாசித்தமாவது, பக்ஷத்திலில்லாத ஏது ஒன்றன் முழுவடிவத்தைச் சொரூபமென்பர். அச்சொரூபத்திலில்லாததை ஏதுவாகக்காட்டல் சொரூப அசித்தமாகும். இதை உருவகப்படுத்திப் பத்தியற்றோரை நமரென்பர் அப்பர்.

சோலைக் காவிக் குளிர்ந்த மனத்தாய்த்
தேனைக் காவியுண் ணாச்சில தெண்ணர்க
ளானைக் காவிலெம் மானை யணைகிலா
ரூனைக் காவி யுழிதர்வ ருமரே.

திருவானைக்கா - திருக்குறுந்தொகை 1.

சொரூபாசித்தத்திற்குத் தருக்கநூல்கள் காட்டுமுதாரணம் "சத்தம் அநித்தியம். கட்புலப்படுவதால் (குடம் போல்) இதிற் கட்புலப்படுதல்? அதுவுஞ் சத்தத்திற்கின்றே; சத்தம் செவிப்புலப்படுதலின்" இத்தகைய ஏதுப்போலிகள் வெளிப்படையில் தம்குற்றத்தைக்காட்டிநிற்பதால்,சாதாரணமாய் சேரக்கூடியனவல்ல. எனவே அவற்றின் உருவத்தை வேறு வகையில் காட்டுவது நமது நல்லிலக்கிய மரபு. கடவுளுக்குத் தாய் தந்தை வேண்டும் மனிதர்போல, என்பது இவ்வேதுப்போலியின்பாற் பாடும். பஞ்சேந்திரியங்களைக் கண்டுணடிக்கக்கூடிய பொருளாகாதிருக்கும் பரம்பொருளை மனிதர்போல் என்றெண்ணி அப்பண்பை அதற்கு ஏற்றுவது இத்தகைய ஏதுப்போலியாகும்.

தந்தைதா யில்லாதாய் நீயே யென்றும்
தலையார் கைலாய நீயே யென்றும்
எந்தாயெம் பிரானாய் நீயே யென்றும்
ஏகம்பத் தென்னீச னீயே யென்றும்
முந்திய முக்கணாய் நீயே யென்றும்
மூவலூர் மேவினாய் நீயே யென்றும்
சிந்தையாய்த் தேனூராய் நீயே யென்றும்
நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே

திருநெய்த்தானம் - திருத்தாண்டகம் 9.

வியாப்பியத்துவாசித்தம்-இது வியாபிக்கப்படும் தன்மையின்றிய ஏது. இது இருவகை, அவற்றுள் ஒன்று சாத்தியத்தோடு உடனிகழ்ச்சி சம்பந்தமில்லாது விளங்குவது மற்றொன்று உபாதியுடன் கூடியது. முதலதை ஆங்கிலத்தில் "the Fallacy of undistributed middle" என்று கூறுவர். யாண்டுப்புகையுண்டோ ஆண்டுத் தீயென்பது உண்மையெனினும், யாண்டுத் தீயோ அங்குப் புகை யென்னும் உண்மை நிரூபிக்கலாகாது, மின்சாரத்தீயில் புகையின்மையால். இரண்டாவது ஆங்கிலத்தில் Argumentum ad populum எனப்படும். அதாவது கேட்போர் அறியாமையை ஆதாரவாகக் கொண்டு கண்டிக்கத்தக்க ஒன்றை நிலைநிறுத்த முயல்வது. "ஒரு மனிதனைக் கொன்றவனுக்குத் தண்டனை விதித்தல் அவசியம்" என்னும் வாக்கியத்தின் ஆதாரவால் போரில் எதிரிகளைக் கொன்ற போர்வீரர்களுக்குத் தண்டனைவிதித்தல் அவசியம் என்பது இரண்டாவது வகை வியாப்பியத்துவாசித்த மாம். சமணர் அறவுரை இத்தகையதென்று அப்பர் வருந்திக் கூறுகின்றார்:—

விடகிலேனடி நாயேன் வேண்டியக்கா லியாதொன்று
மிடைகிலே னமணர்கள் தமறவுரைகேட் டலமந்தேன்
றொடர்கின்றே னுன்னுடைய தூமலர்ச் சேவடிகாண்ப
னடைகின்றே னையாறற் காளாய் நானுய்ந் தேனே.

திருவையாறு - பண் - பழந்தக்கராகம் 1.

தந்தையின் கால் அற்று வீழும்படி எறிந்த சண்டேஸ்வரருக்கு அருள் தந்ததால் "பாதகத்திற்கே பரிசு வைத்தானைப் பல்லாண்டு கூறுதுமே" எனத் திருப்பல்லாண்டில் பாடியதும் இதன்பாற் படும். (இவ்வகை ஏதுப்போலிகள் வஞ்சகப்புகழ்ச்சிநடையில்நமது இலக்கியத்தில் காணலாம்.) மற்றும் அப்பரும்,

அண்டமா ரமரர் கோமான்
ஆதி யெம்மண்ணல் பாதம்
கொண்டவன் குறிப்பி னாலே
கூப்பினான் றாப ரத்தைக்
கண்டவன் றாதை பாய்வான்
காலற வெறியக் கண்டு
தண்டியார்க் கருள்கள் செய்த
தலைவராப் பாடி யாரே.

திரு ஆப்பாடி - திருநேரிசை 4.

சம்பந்தரும் வினாவகையில்,

பீரடைந்த பால தாட்டப்
பேணாதவன் றாதை
வேரடைந்து பாய்ந்த தாளை
வேர்த்தடிந்தான் றனக்குத்
தாரடைந்த மாலை சூட்டித்
தலைமை வகுத்த தென்னே?
சீரடைந்த கோயில் மல்கு
சேய்ஞலூர் மேயவனே"?

என்பது நோக்குக.

(ii) விருத்தம்—சாத்திய விபரீதத்தோடு கூடியிருக்கும் ஏதுப்போலியை விருத்தம் என்பர். தலைபறிக்கும்

தன்மையர்களா யிருத்தல் தவமென்பது என்னும் உதாரணத்தைச் சம்பந்தர் காட்டுவார். தலைபறித்தல் தேக அசுத்தமாதலால் மனதினிடையும் பரிசுத்தத்திற்கு இடங்கொடாமையால் அது தவமாகாது. அதைத்தவமென்று அமணர் கொண்டனர். அவர் தவவொழுக்கென்று காட்டியது விருத்தமென்னும் ஏதுப்போலியின்பாற்படும் *

தலையெ லாம்பறிக் குஞ்சமண் கையருள்
நிலையி னன்மறைத் தான்மறைக் கொண்ணுமே?
அலையி னார்பொழி லாறைவ டதளி
நிலையி னனடி யேநினைந் துய்ம்மினே!

திருப்பழையாறை வடதளி - திருக்குறுந்தொகை 1.

இதன்றியும் திருநாவுக்கரசர்விருத்தப்போலியாய்ச் சிலபாசுரங்களும் பாடியுள்ளார். அவை பின்வருமாறு போன்றன.

உடையர் கோவண மொன்றுங் குறைவிலர்
படைகொள் பாரிடம் சூழ்ந்தவைஞ் ஞீலியார்
சடையிற் கங்கை தரித்த சதுரமை
அடைய வல்லவர்க் கில்லைய வலமே.

திருப்பைஞ்ஞீலி - திருக்குறுந்தொகை 1.

* இதற்குத் தர்க்க நூல்களில் காட்டும், சத்தம் நித்தியம் காரியத் தன்மையால், ஆன்மாவைப்போல-என்பது சாதாரணமாணவர்களுக்கு விளங்காதாதலால், அதைவிட்டுச் சைவத்திற்குப் பொருந்துமாறு மேற்கண்ட உதாரணம் காட்டப்பட்டது.

ஆயுர்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

கவனிக்க ஏமாறாதீர்

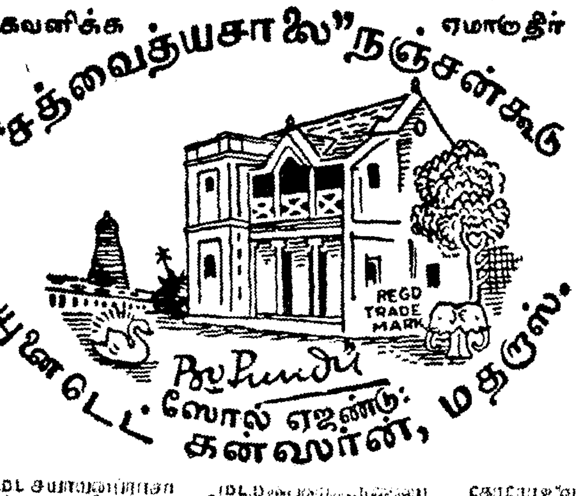

குழந்தைகளுக்கு :

ஸ்ரீகர கஸ்தூரி மாத்திரை
கோரோஜனை மாத்திரை
சித்ர தைலம்,

"பால சுதா" (Reg.)

அமிர்தாமலகதைலம்
குழந்தை கட்டிக்கும்
ஜ்வரக் கட்டிக்கும்

டானிக்குகள்:

சாவனப்பிராசா
திராக்ஷாபாக
பாதாமி ரசாயனம்

ஜீவஸுதா (Reg.)

பிருங்காமலக தைலம்
ஸ்பெஷல் மருந்து 15 நாட்களுக்கு ரூ. 2-0-0.

டிப்போ: பம்பாய். கல்கத்தா.

நஞ்சன்கூடு பல்பொடி

சாதாரணம்-பாக்கெட்

பிராஞ்சு: மதுரை. காஞ்சீபுரம்

TOPICS OF THE DAY
Order Your Copy

Gandhiji in England

And The Proceedings of The Second R.T.C.

Re. 1-8-0

The book begins from the Truce and contains a complete and comprehensive account of the Mahatmaji's voyage to England as the accredited Ambassador of India; his wonderful reception at various places, the addresses presented to him and his replies thereto; together with an account of the Proceedings of the 2nd R. T. C., verbatim reports of the speeches of the Mahatmaji, the Prime Minister Mr. Macdonald, Lord Sankey and other important pronouncements made by the other members of the Conference including the final statement of the Premier both at the R. T. C. and the House of Commons and the magnificent support of Lord Irwin in the Lords' Debate; his visit to the King and various other activities in England and the Continent bringing the story up to his return and landing at Bombay. A book of surpassing interest and useful addition to the history of the World.

Life of Barrister Savarkar

BY
CHITRA GUPTA

The story of the life of this famous patriot written by a close friend is packed with thrilling incidents, of how as a Leader of the revolutionist party he led the movement in India and in England, how he was arrested and his dramatic escape at Marseilles by jumping out through the port-hole of the ship. A book of enchanting interest and full of interesting lessons to our New India. Re. 1-8

Those, who like to know something of V. D. Savarkar's views, will do well to read his own books, for example:—

		Rs.	A.
1.	Hindutva ...	... 1	4
2.	An Echo from the Andamans.	... 1	0
3.	Hindu-Pad-Padashahi: or a critical Review of the Hindu Empire of Maharashtra. By Vinayak Damodar Savarkar with an introduction by Dr. R. C. Majumdar, M.A., Ph.D., Dacca ...	... 3	0

B. G. PAUL & Co.,
Publishers
12, Francis Joseph Street, MADRAS.

:: தமிழ்ச் சட்ட புஸ்தகங்கள் ::

	ரூ.	அ.
ஸ்டாம்பு, ரெஜிஸ்டர் பலவித பத்திரங்கள் எழுதும் மாதிரியுடன் விவகார சிந்தாமணி	2	8
உயில், பாகம், வார்சு பாத்தியம் ஸ்திரீதன முதலியதுள்ள பெரிய ஹிந்து லா	2	0
சிவில் விவகாரம் பூர்த்தியாயடங்கிய சிவில் லா	3	0
போலீஸ்மாஜிஸ்டிரேட் சம்பந்தமான கிரிமினல்லா	3	0
விவாக வயது சட்டம்	1	0
புது கிராம முனிசிப் சட்டம்	1	8
கிராம சுகாதாரம்	0	2

	ரூ.	அ.
கிராம பஞ்சாயத்துகோர்ட் ஆக்ட்	[illegible]	[illegible]
லோகல் போர்ட் பஞ்சாயத்து ஆக்ட்	[illegible]	[illegible]
குற்ற சம்பந்தமான இந்தியன் [illegible]	3	0
ஹிந்து தர்ம ஸ்தாபன சட்டம்	1	0
டிரஸ்டி ஆக்ட்	0	10
பாரம்பரை கிராம உத்தியோகஸ்தர்	1	0
புது இன்கம்டாக்ஸ் சட்டம்	1	0
பெரிய மகமதிய லா	[illegible]	[illegible]
எஸ்டேட் ஜமீன்துடி நிலச் சட்டம்	[illegible]	[illegible]

வெளி நாட்டுக்குமுன் பணம் இல்லாமல் ஆர்டர் கவனிக்கப்படமாட்டாது.

V. S. T. SAWMY & Co., Vepery, Madras.

கலா நிலயம் 1930-வது வருடம் 3-வது வால்யூம்.

தலையங்கங்கள்:—அறியாமை வேண்டப்படும் 4. சுயநலச்சோதனை 8. விஷயத்திற்கேற்ற விளம்பரம். முயலுக்கு முயலவேண்டா. விளம்பினால் வெட்கக்கேடு. கல்லாதபேர்களே நல்லவர்கள் 3. நாணத்தால் நைவார் திறம். வாலின் நீளம். பெருமையின் பெருமை...முதலிய கட்டுரைகள் ஐம்பது. உலகியலோடு வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை விளக்குவன.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A B. L.) அயோத்தியா காண்டம் முதலிரண்டு படலங்களின் விளக்க ஆராய்ச்சி. அரசியலுக்குரிய அறங்களில் திருவள்ளுவர் வேதவியாசர் முதலானோர்க்கும் கம்பருக்கும் உள்ள வேறுபாடு 25-கட்டுரைகளில் விளக்கப்பட்டுளது. ஸ்ரீமான் சோமசுந்தர பாரதியார் வரைந்துள, "தசரதன் குறையும் கைகேசி நிறையும்" என்னும் நூலிற்கூறிய பொருளும் முடிவும் கம்பருடைய கருத்திற் கொவ்வாதன வென்று 25-கட்டுரைகளில் வாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குறுந்தொகை:—(K. இராமரத்நம் ஐயர், B. A.) புத்தகமாய் இப்பொழுது கிடைக்காத இச் சங்கநூற் செய்யுள் நானூறும் விளக்கமான உரையுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

அப்பர்:—(E N தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் அறுபத்துநான்கு கலைகளையறிந்து கையாண்ட பெருமை விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

இலஞ்சிப்பாவை:—(T. S. நடராஜபிள்ளை, B A. B. L.) Sir Walter Scott என்பவர் ஆங்கிலத்தில் பாடிய Lady of the Lake என்னும் காவியத்தைத் தழுவி எழுதிய கதை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாக்ஷிசுந்தரம் M. A., B. L.) ஆங்கிலமுறையைத் தழுவி, நடத்தை, உணவு நாட்டம், அழுகை, சிரிப்பு, தன்னெடுப்பு, தன்னொடுக்கம், புணர்ச்சி, இணைவிழைச்சி, விளையாட்டு முதலியவைகளின் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பாடம்:—வில்லிபாரதம் கிருஷ்ணன் தூதுச் சருக்கமும், அஷ்டப்பிரபந்தமும் போதிப்பதுடன், புணரிலக்கணம் முழுவதும் தெற்றென விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

நம்மாழ்வார் வைபவம்:—K. இராஜகோபாலா சாரியார், B. A. B. L.) விளக்கமான ஆராய்ச்சியுடன், 2-ம்பத்து 6-ம் தசகம் வரையிலும்.

இவைகளைத் தவிர, ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்த கட்டுரைகளும், ஆச்சரிய சூடாமணி என்னும் வடமொழி நாடக மொழிபெயர்ப்பும், சிலப்பதிகாரக் கானல்வரியை அழகுற விளக்கிய 'மாதவி மாதவர்' என்னும் கட்டுரைகளும், தனிப்பாடல்களும், அண்டபுராண ஹாஸ்யப் பாடல்களும், நாயன்மார் சரித்திர உண்மைபோன்றபல கட்டுரைகளும் நிறைந்துள.

1931-வது வருடம் 4-வது வால்யூம்.

தலையங்கம்:—அகமே புறம், வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் 10. உண்மையில் உழல்வார் திறம் 5. மெய்ம்மையை அலமரச் செய்யலாமோ 4. அருமையினு மருமை 4. மறப்பது முறுதியாமே. கள்ளாள் நகை 4. முதலிய கட்டுரைகள் 50.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) கைகேசி சூழ்வினைப் படலம் முதல் அயோத்தியாகாண்டம் இறுதியாக 50 கட்டுரைகளில் ஆராயப்பெற்றிருக்கின்றது.

சூளாமணி:—(K. இராமரத்நம் ஐயர், B. A.) இதுகாறும் உரை யெழுதப்பெறாத இந்நூல், உரையுடன் பதிப்பிக்க ஆரம்பமாகி இவ்வாண்டில் ஐந்நூறு செய்யுள்கள் வந்துள.

யாப்பிலக்கணம்:—உறுப்பியலும், செய்யுளியலில் பாக்களின் இலக்கணமும்.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B .A. B. L.) அப்பர் 64 கலைகளைக் கையாண்ட பெருமை விரிவாக வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆண்டாள்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) ஆண்டாள் பிறப்பு, இளமை, கல்வித்திறம், அநுபவம், யௌவனம், மதம், சித்தாந்தம், முத்தி முதலியவைகளின் உண்மை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாக்ஷிசுந்தரம், M. A. B. L.) புலன்களின் அமைப்பும், உணர்வு முதலியவைகளின் தத்துவமும் விளக்கப்பெற்றுள.

பிலாரோ நாடகம்:—ஆங்கிலப்புலவர் R.B. Sheridan எழுதிய நாடகமொழிபெயர்ப்பு.

நவராத்திரி நாடகம்:—(K. N. சுந்தரேசன், B. A. Hons) ஓர் நவீன நாடகம்.

சிதம்பரதேவர் சரிதம்:—(Dr. V. S. அருணாசலம் பிள்ளை) முத்தியில் மனம் வைத்து உலகத்தில் விவகரிப்பார் பெருமையை உட்கொண்ட வோர் நாவல்.

களவியற் காரிகை:—(S. வையாபுரிப்பிள்ளை, B. A. B. L.) இதுகாறும் அச்சேறாத நூல். அகப்பொரு ளிலக்கணத்தின் சிறப்பை விளக்கவல்லது.

கந்தபுராணமும் சங்க நூல்களும்:—(பண்டிதர், திம்மப்பா ஐயர்) கந்தபுராணத்தைச் சங்கநூல்களோடு ஒப்புநோக்கி ஆராயும் கட்டுரைகள்.

இவை தவிர, மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், தமிழ்ரட்டையர், முதலிய கட்டுரைகள் பல.

ஒவ்வொரு வால்யூமிற்கும் விலை வருமாறு:— பைண்ட் செய்யாதது ரூ. 7 8 0

காலிகோ கில்ட் பைண்ட் ரூ. 8 8 0 ஆப்லெதர் கில்ட் பைண்ட் ரூ. 9 0 0

இவ்விலையில் தபால் அல்லது இரயில் சார்ஜ் அடங்கவில்லை. இந்தியாவில் உள்ளவர்கள் இரயில்வே பார்ஸல் மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். To Pay போட்டு அனுப்புவோம். எழெட்டெணுக்களுக்கு மேல் இரயில்வே கட்டணம் ஆகாது. பர்மா, சிலோன் இவ்விரண்டு இடங்களுக்கும் ரயிலில் அனுப்பமுடியாதாகையால் விலையுடன் தபால் பார்ஸல் சார்ஜ் ரூ. 2—4—0 சேர்த்தனுப்பவேண்டும். மலேயே, தென்னாப்பிரிக்கா முதலிய நாடுகளில் இருப்பவர் தபால் சார்ஜிக்கு ரூ 3. சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைகளை வி. பி. யில் அனுப்ப இயலாது. முன்பணம் அனுப்பி எழுதல் வேண்டும்.

வர்த்தமானம்

அகில இந்திய தாழ்ந்த வகுப்பினர் இரண்டாவது மகாநாடு, மத்திய மாகாணத்திலுள்ள காம்படி என்னுமிடத்தில் இம்மாதம் 25, 26 வது தேதிகளில் கூடும். அச்சமயம் ராவ்சாகிப். முனிசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் தலைமை வகிப்பார்.

***

பர்மாக்கலகம்:—பர்மாவில் கொலையுங் கொள்ளையுங் குறைந்தபாடில்லை. டாங்கு மாபின் யாமிதின் மெய்க் பெகு இன்சீன் தரவாடி முதலிய ஜில்லாக்களில் சென்றவாரம் அங்கங்குக் கொள்ளைகள் விளைந்தன. கொள்ளைக்காரர்கள் துப்பாக்கியை உபயோகிக்கின்றனராம். இவர்களிற் சிலரைப் போலீஸார் பிடித்திருக்கின்றாராயினும் நடக்கின்ற கொள்ளைகளுக்குக் குறைவில்லாமலே யிருக்கின்றது.

***

மதத்தினால் மாறுபட்ட கலகம்:—இங்கிலாந்தில் லண்டன்நகரிற்கு அருகிலுள்ள கிளாஸ்கோ என்னும் பட்டணத்தில், கிறிஸ்தவர்களின், காதலிக் வகுப்பினர்க்கும் பிராடஸ்டண்ட் வகுப்பினர்க்கும், இம்மாதம் 14-தேதி, நிகழ்ந்த ஒரு கலகத்தில் கல்களாலும் கண்ணாடி ஓடுகளாலும் தடிகளாலும் தெருக்களில் ஆண் பெண் இருபாலாரும் ஆறுபேர் படுகாயமடையும்வரையில் அடிதடிச் சண்டை செய்தனராம். மூர்க்கத்தால் முன்னேற்றம் அடைந்துவரும் நாடுகளின் தன்மை இன்னதே.

***

செல்வமும் வறுமையும்:—வைதீச்வர்கோவில் கீழைவீதியில் வசித்திருந்த வைத்திலிங்கப் படையாச்சி என்பவர் சென்றமாதம் தன் மனைவியையும் மக்கள் ஐவரையும் அழைத்துச்சென்று கொள்ளிடத்து முதலைத்துறையில் விழுந்து மாண்டனர் என்று தெரிகின்றது. இவருக்கு வயது 40. வறுமையே இவரை இம்முடிவிற்குத் தூண்டிய தென்றுங் கருதப்படுகின்றது. வாழத்தான் தெரியவில்லையெனின், செல்வம் இருந்தாலும் இல்லாவிடினும் அடையும் பயன் அந்தத்தில் ஒன்றே. குபேரனனைய செல்வம் பெற்ற க்ரூக்கர் என்னவானாரோ அதுவே ஆனார் குசேலனைப்போல் வறுமைகூர்ந்த இப் படையாச்சியும்.

***

சண்டைச் செலவும் சமாதானப் பேச்சும்:—பிஷப் ஆப் காண்டர்பரியாகிய பெரியார் லண்டன் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தில், இங்கிலாந்து மாத்திரம் போர்க்கருவிகள்செய்யும் வேலையில் நிமிடம் ஒன்றிற்கு ரூ3000 வீதம் செலவிட்டு வருகின்றதென்றும், இப்படியே, உலகத்திலுள்ள நாடுகளெல்லாம் போர்முயற்சிக்குச் செலவழிக்குந் தொகையைக் கணக்கிட்டால், நாளொன்றிற்கு மூன்று கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஆகின்றதென்றுங் காட்டி, இதற்கிடையில் சர்வதேசச் சங்கமும் சமாதான மகாநாடுகளும் கூடிக்கூடிப் பேசுவதெல்லாம் பரிகசிப்பதற்குரியதே என்றும் மிகவும் இரக்கமுடன் எழுதியிருக்கின்றார்.

***

கணவர்க் கொலை:—மேனாட்டு மணவாழ்க்கை மிகவும் நாகரிகம் அடைந்து வருகின்றதென்பதை யார் மறுப்பார்! தம் கணவர் பரத்தையையும் பிறன்மனையும் விழைந்து ஒழுகுகின்றாரென ஊகித்த மனைவிமார் இதன்முன் நியாயத்தலம் ஏறி விவாகரத்துப் பெற்று விடுதலையடைய வழக்காடினர். இத்தகைய முறைகளெல்லாம் பழையனவென்று கழித்துத் தற்காலம் பாரிஸ் மாதர்கள், சந்தேகத்திற்காளாகிய தம்கணவன்மாரைத் துப்பாக்கியால் சுட்டு வீழ்த்துகின்றாரெனத் தெரிகின்றது. க்ரூகர், ஈஸ்ட்மன் முதலானவர்களைப் போலத் தம் செல்வத்திற்குத் தோற்காமல் தப்பினும் இனித் தம் மனைவியர் கைத்துப்பாக்கிக்குத் தப்புவது அரியதாகிவிடும். இவைகளே இன்று, உண்மையில், மனையறம் படுத்த காதைகள் ஆகின்றன.

***

ஸ்ரீ மகாபாரத மொழிபெயர்ப்பு:— இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் தம் காலமத்தனையும் கருத்தத்தனையுஞ் செலுத்தி, வியாச பாரதத்திற்கு நேர்முறையில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இயற்றிமுடித்த ஸ்ரீமான் ம. வி. இராமானுஜாசாரியா ரவர்களைப் பாராட்டி உபசரித்து அவர்க்கோர் பணமுடிப் பளிப்பதற்குரியன செய்யும் பொருட்டுச் சென்ற 18உ கும்பகோணம் போர்டர் டவுன் ஹாலில் அறிஞர்களும் பெரியோர்களும் பண்டிதர்களும் பற்பலர் கூடினர். அச்சமயம் சென்னை அட்வகேட் ஸ்ரீமான் வி. வி. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரவர்கள் தலைமை வகித்தனர்.

***

இருபெரும் தற்கொலைகள்:—நெருப்புப் பெட்டிக் கைத்தொழிலரசரென இருந்த ஈவான் க்ரூகர் என்பவர் இரண்டு வாரங்களுக்குமுன் பாரிஸ் நகரில் கைத்துப்பாக்கியால் தன்னையே சுட்டுக்கொண்டு மாண்டார். நாற்பது தேசங்களில் 150 தொழிற்சாலைகளை நிறுவிய வர்த்தகப்பெருக்கம் வாய்ந்தவர் இவர். தம் வியாபாரத்தில் நடமாடும் பொருள் கிடக்க இவருக்குத் தனிவுடைமையா யிருந்த செல்வம் நூற்றைம்பது கோடி ரூபாய். இவ்வளவு செல்வமிருந்தும் இவரால் இவ்வுலகில் இனிதுவாழ இயலவில்லையே. வலிந்து தன்னுயிரை மாய்த்துக்கொள்ளவேண்டியதே இன்றியமையாத தாயிற்று.

ஒரு மாதத்திற்கு இத்தகைய தற்கொலை ஒன்று பாதாதென்பார்போல், 'போடோ' எடுக்கும் கருவியாகிய 'கொடக்' காமிராவைக் கண்டுபிடிப்பதற்கொத்த அறிவும் அதனால் திரள்திரளா யீட்டிய பொருளும் பெருகிய ஜார்ஜ் ஈஸ்ட்மன் என்பவரும் சிலநாட்களுக்குமுன் தற்கொலை செய்துகொண்டனர்.

தற்கால முன்னேற்றங்களில் ஒன்றிற்கும் பின்னிடாத இந்தியாவிலும் இரண்டொரு வர்த்தகச்சீமான்களின் முடிவு இவ்வண்ணமே நேர்ந்திருப்பது சிலர் நினைவிற்கு வரலாம்.

முன் சொன்ன க்ரூகர் கம்பனியைச்சேர்ந்த பால்டிக் பிரதேச வியாபாரத்தின் மானேஜிங் டைரக்டராக இருந்த ஹார்மார்க்ஸ் என்பவரும், கம்பனியின் பங்குகளின் விலை குறைந் [illegible] ம், [illegible] ம்பளம் மூன்றிலிரண்டு பாகம் [illegible] [illegible] தவராய்ச் சென்ற 17-[illegible] [illegible] க்கிட்டுக்கொண் [illegible] [illegible] செய்துகொண் [illegible]

18860

KALANILAYAM.
REG. NO. M, 2324.

—:வைத்திய ரத்ன :—
பண்டிட். D.கோபாலாசார்லு அவர்களின்
ESTD 1898
"ஜீவாமிருதம்"

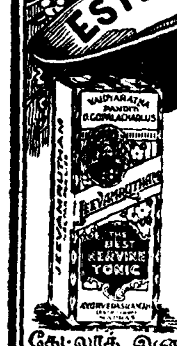

பலஹீனம், நரம்புத்தளர்ச்சி, மறதி, அயர்வு, வீர்யக்குறைவு, இவைகளைப் போக்கி, தேக பலம், ஞாபகசக்தி, வீர்யவிர்த்தி, இவைகளை அளிப்பதில் இணையற்றது.
எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும். விலை ரூ 3-4-0
ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்
தபாற் பெட்டி. 287. மதருஸ்.
கேட்லாக் இனும்.

அகராதிகள்.

தமிழ்ச்சொல் அகராதி (3 பாகம்) ரூ. 18—0—0
காரநேஷன் அகராதி
(தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கிலம்) 10—0—0
தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கிலம்
வி. விச்வநாத பிள்ளை இயற்றியது 676 பக்கங்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் நேரான தமிழ் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பும் கொண்டது. 6—0—0

கலா நிலயம்,
புரசைவாக்கம், சென்னை.

1930-வது வால்யூம்

பயிண்டு செய்தும் செய்யாமலும் கிடைக்கும். சில பிரதிகளே இருக்கின்றன. வேண்டுவோர் சீக்கிரத்தில் பெறல் நலம்.

குறுந்தொகை என்னும் சிறந்த சங்கநூல் உரையுடனும், விசேடக் குறிப்புகளுடனும் இவ்விதழ்களில் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

விலை உள்நாடு		விலை வெளிநாடு
„ 9-0-0	அரைலெதர் பயிண்டு	„ 10-8-0
„ 8-8-0	காலிகோ	„ 10-0-0
„ 7-8-0	(பயிண்டு செய்யாதது)	9-0-0

ரயிலில் அனுப்பப் புத்தகமொன்றிற்கு 6 அணு ஆகும். தபாலில் அனுப்பவேண்டுமானால் உள்நாடுகளுக்கு ரூ. 2, வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 3 விலையுடன் சேர்த்து அனுப்பவேண்டும்.

கலா நிலயம்,
புரசை, சென்னை.

ஏற்படுத்தியது] நாஷனல் [1906
இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்.

ஹெட் ஆபீஸ்:—நாஷனல் இன்ஷூரன்ஸ் பில்டிங்ஸ், 7, கவுன்ஸில் ஹவுஸ் தெரு, கல்கத்தா.
1906-ம் வருஷத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டது.
ஸ்டாக்குகளிலும், பாண்டுகளிலும் அவ்வப்பொழுது ஏற்படும் மாறுதல்களில்லாது லைப் இன்ஷூரன்ஸ் நிரந்தர சேமிப்பாக விருக்கின்றது.
பிள்ளையின் கல்விச் சேமிப்பு வயோதிகச் சேமிப்பு
பெண்ணின் வரதக்ஷிணை குடும்பச் சேமிப்பு
இவற்றிற்கு இன்ஷியூர் செய்யுங்கள்.
குறைந்த விகிதப் பிரிமியங்கள்—தாராள நிபந்தனைகளை இந்தியரால் மட்டும் நிர்வகிக்கப்பட்டுவரும் வலிமை பெற்ற கம்பெனி

மொத்த ஐவேஜி ... ரூ. 1,72,00,060-க்குமேல்
செலுத்தப்பட்டுள்ள உரிமைகளின் மொத்தம் „ 86,00,00
திருப்திகரமான விதப்படி போனஸ் வெளியிடப்படுகின்றது.
ஏஜன்ஸி நிபந்தனைகளுக் கெழுதுவது உங்களுக்கு லாபகரமானது.
T. அனந்தாச்சாரி, B. A. பிராஞ்சு காரியதரிசி, 113, அரமனைக்காரத்தெரு, ஜார்ஜ டவுன், மதராஸ்.
/R G. தாஸ் & கம்பெனி, மானேஜர்கள்

நெருப்பு, இதர விபத்துகள் சம்பந்தமானவற்றை
நாஷனல் நெருப்பு
& ஜெனரல் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்டார்
கவனித்து வருகின்றனர்.
ஹெட் ஆபீஸ்:—நாஷனல் இன்ஷூரன்ஸ் பில்டிங்., 7, கவுன்ஸில் ஹவுஸ் தெரு, கல்கத்தா.
டி. அனந்தாச்சாரி, பி. ஏ., பிராஞ்சு காரியதரிசி, 113, அரமனைக்காரத்தெரு, ஜார்ஜ் டவுன், மதராஸ்
ஆர். ஜி. தாஸ் & கம்பெனி, மானேஜர்கள்.

ஆ. ஸி. கஸ்தூரிரங்கய்யர் B.A., L.T.,
இயற்றிய
:: இராமாயண வினு விடை ::

இது சிறந்த கிளேஸ் காகிதத்தில் நன்கு அச்சிடப்பட்டு 380 பக்கங்கள் கொண்டது. ஏழு காண்டங்களும், அரிய நீதிகளும், தெளிவுவாய்ந்த அநுபந்தங்களும் அடங்கியது. விலை ரூபா 1 8 0.
பாலவிநோதினி ஆபீஸ், 328, தண்டையார்ப்பேட்டை, வண்ணாரப்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்

— திருக்குறள் —

மூலமும் சொற்குறிப் பகராதியும்
விஷய ஒப்புக்குறளும்
(வா. மார்க்க சகாயம் செட்டியார் பதிப்பு)

சிற்றடக்கமான இப்பதிப்பில் அட்டவணைக்கு மாத்திரம் 300 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருக்குறளைப் படித்து ஆராய விரும்புவார்க்கு இவ்வட்டவணை மிகவும் உபயோகமானதாகும். ஒப்புக்குறள்களைச் சேர்த்துப் பதிப்பாசிரியர் அளித்துள்ளது மாணவர்களுக்குப் பெரிதும் பயன்தரும். இப்பதிப்பின் அருமை பயின்று பார்த்தாலன்றிச் சொல்லிக்காட்டுவது சுலபமன்று.
விலை அணு 12. வி. பி. செலவு வேறு.
கலாநிலயம், புரசை, சென்னை.

அலங்காரம்—அழகு—ஸ்நானம்
இவைகளுக்கு எங்கள்
:: மணித் தைலம் ::

மிகச் சிறந்தது. ஆயுர்வேத முறைப்படி தயார்செய்யப்பட்டது. 50 வருஷங்களாகப் புகழுடன் உலாவிவருகிறது. தலைமயிரை உதிராமற் தடுத்து நீளமாக வளரச் செய்யும். முகத்திலுண்டாகும் வடுக்களையும் பருக்களையும் நீக்கும். உஷ்ணத்தைச் சமனஞ்செய்யும்.
5 துலாம் தைலம் கொண்ட புட்டி 1-க்கு ரூ. 1
5 புட்டிகள் விலை ரூ. 4
ஆரோக்கிய கிரந்தம் இனும்!
ஆறுமுக கிரமம் ஔஷதாலயம்,
26, பிராட்வே, மதராஸ்.